UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

29
ЛИСТОПАДА
Число
No 48

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLV VOL. XLV

NOVEMBER 29, 1973

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ М. ШАРП У КИЄВІ

Канадський міністер закордонних справ М. Шарп в часті побуту в СССР відвідав теж Київ. Під час обіду, виданого на його честь, М. Шарп сказав, що в Канаді є 600,000 осіб українського походження, які плекають українську культуру та мову, а притому є добрими канадськими громадянами. Прем'єр УРСР А. Ляшко подав М. Шарпові перегляд виробництва української промисловости та збору збіжжя й цукру. В часі розмови М. Шарп уже не заторкав справи переслідування українських інтелектуалістів. Міністер Шарп мав на цю тему розмову з совєтським міністром закордонних справ А. Громиком, який Шарпові сказав, що справа переслідування українських інтелектуалістів у СССР, то справа виключно внутрішня.

З Києва М. Шарп поїхав ще до Ленінграду, де стрінувся в трьома канадськими студентами, що студіюють на тамошньому університеті та оглянув цікавіші пам'ятки Ленінграду.

В Києві побував президент Тіто

В Києві побував із відвідинами югославський президент Бр. Тіто, який відбув з секретарем совєтської комуністичної партії Л. Брежнєвим чотироденні наради. Темою нарад була справа замирення на Близькому Сході. Обі держави узгіднили своє становище відносно замирення між Ізраїлем та арабами. В часі розмов Л. Брежнєв заявив, що СССР вважає своїм обов'язком далі допомагати арабам.

Самі себе нищили

СССР доставив Єгиптові найновіші ракетні бомби для вистрілу із рухомих плятформ САМ-6. Цими ракетами єгипетські вояки знищили багато ізраїльських бойових літаків. Одначе єгипетські вояки не мали часу обзнайомитися докладно з новими ракетними бомбами й часто трапляли в свої літаки. За американськими інформаціями із 120 бойових літаків, що їх втратили єгиптяне в останній війні, 40 зістрілили єгипетські вояки за допомогою найновіших совєтських ракетних бомб. Жертвою єгипетських вояків упали теж чотири іракські бойові літаки.

Державний переворот у Греції

Грецький генерал Ф. Гізікіс скинув дотеперішного грецького президента генерала Ю. Пападопоулоса й перебрав владу сам. Генерал Гізікіс вчинив переворот після восьмиденних студентських заворушень, в часі яких вбито 13 осіб, а багато осіб поранено, бо поліція й військо стріляли до демонстрантів.

Яку політику вестиме в Греції генерал Гізікіс, годі сказати. Він є приятелем грецького короля Константина, якого Пападопоулос цього року, за допомогою загального голосування, позбавив престолу.

Грецький політик Дж. Папандреу, який живе в Швеції, сказав, що в грецькій політиці не буде ніякої зміни, бо прихід до влади генерала Гізікіса є лише зміною декорації. Зрештою, на думку, Папандреу, переворот відбувся за старанням США. Неначе підтвердженням тої обставини була приявність американської шостої воєнної флоти в поблизькі грецької столиці Атен. Поруч американських воєнних кораблів стояли теж грецькі воєнні судна. Дотеперішний президент Пападопоулос арештований.

ЧССР не підписала договору

Західньо-німецький уряд вів через довший час переговори з Чехословаччиною в справі підписання торговельного договору. В останній хвилині чехословацький уряд відмовився підписати договір. Припускають, що вмішався тут уряд комуністичної Східньої Німеччини, який побоюється, що тоді Західна Німеччина на зможе мати ще більші впливи в Західньому Берліні. Цю справу вже давніше було узгіднено із совєтським міністром закордонних справ А. Громиком, який погодився, щоб західний Берлін репрезентував себе самого в ЧССР. Не зважаючи на те, уряд ЧССР в останній хвилині відмовився підписати умову.

Свіжа зброя в Єгипті

За вістками з Єгипту, СССР післав Єгиптові більше зброї, як її знищено в минулій ізраїльсько-арабській війні. Мін. Єгипет дістав 40 найновіших совєтських бойових літаків МІГ-21, які є обладнані найновішими спорудами та апаратами.

Кромі найновіших бойових літаків, СССР післав Єгиптові понад 600 нових танків та найновіші протитанкові гармати. Для вишколу єгипетських вояків СССР вдержує в Єгипті понад 600 своїх інструкторів.

ВИБЛЮЮТЬ СТАЛІНА

В найновішому виданні совєтської „Історії комуністичної партії СССР" значно послаблено критику Сталіна за його політику та культ особи. Зокрема дуже вразило здорово думаючих совєтських громадян пояснення масових вбивств за Сталіна, про яке в „Історії" написано, що „після вбивства Кірова (1934 р.) переведено цілий ряд заходів", які порушували соціялістичний правопорядок". Зовсім не згадано, що ці „заходи", наслідком яких вимордовано сотні тисяч людей, а мільйони заслано в каторжні табори, переведено на приказ Сталіна.

В „Історії" полегшено теж критику Н. Хрущова, хоч назагал „Історія" критикує політику Хрущова, але вже не вичисляє поменно його недотягнень.

Астронавти в міжплянетних мандрах

Американські астронавти, які відбувають тепер найдовшу міжплянетну подорож у міжплянетній лябораторії „Скайлеб", ходили по міжплянетному просторі протягом шість і пів години, направляючи радіяву антену та виконуючи різні поміри й досліди. Вони мандрували по безповітряному просторі на висоті 273 миль.

РАДА ДЛЯ СПРАВ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ В ОНТАРІО

Онтарійський міністер для справ культури Велч іменував 23 членів Онтарійської Ради для справ багатокультурности. Рада є лише дорадчим чинником для міністра для справ культури. Головою ради є Е. Чекеріс із Судбури, а заступниками дві пані: Й. Клеменс із Торонто і Й. Сабурен з Оттави. Половина членів Ради іменовані на рік, а друга половина на два роки.

ПРЕСОВИЙ КЛЮБ ДІСТАВ ДОТАЦІЮ

Федеральний уряд для справ багатокультурности признав допомогу в сумі 3,500 долярів для Канадського пресового клюбу, який є манітобським відділом Федерації етнічної преси Канади. За ці гроші буде видана історія канадської етнічної преси та список усіх етнічних газет, включно з тими, що вже перестали виходити.

ВКРАЛИ ТОВАРІВ ВАРТОСТИ ОДНОГО МІЛЬЯРДА

Покупці, які крадуть по крамницях, украли в минулому році в американських великих крамницях, де покупці обслуговують себе самі, різних товарів вартости та прибл. одного мільярда долярів. Вкрадені товарі становили 2.6% всіх товарів, проданих у тих крамницях протягом цілого року.

► **Від 1776 року до США** приїхало понад 40 мільйонів іміґрантів.

► **Перші перегони на** мотоциклях відбулися 1897 року в Франції між містами Парижем та Дієппе.

Дорожчають нафтові продукти

КАНАДЦІ ПОВИННІ САМІ ОБМЕЖИТИ ІХ ЗУЖИТТЯ

Обмеження в продажеві нафтової ропи, що їх впровадили деякі арабські держави, даються відчувати вже і в Канаді, зокрема в східніх провінціях, які опиралися майже виключно на доставах нафтової ропи із чужих країн, в першу чергу арабських. До того й Венесуеля, в якої Канада купує нафтову ропу, підвищила значно її ціну, у висліді чого будуть вищі ціни на нафтові продукти і в Східній Канаді. Федеральний міністер для справ енерґії та пального Д. Мекдоналд проголосив, що, починаючи з 1 грудня ц.р. ціна за оливу до огрівання та пальне (ґазоліну) буде вища на 4-5 центів на одному ґальоні. Підвищка обов'язуватиме лише на схід від Оттавської долини. В степових провінціях, покищо, не буде підвишки. Одначе всі сподіваються, що, як федеральний уряд, на 30 січня 1974 року розморозить ціни на оливу до огрівання та пальне, то тоді ці продукти подорожчають і на Заході Канади.

В роздрібному продажі не буде обмежень відносно купна кількости оливи та пального, але обмеження будуть в гуртівнях, які будуть продавати подрібним продавцям дещо менше оливи та пального. Для нормування цих справ буде створена окрема рада, складена з п'яти осіб, а її повноваженя будуть унормовані окремою ухвалою федерального парляменту.

Міністер Мекдоналд звернувся з закликом до власників домів, щоб вони обнижували термостети в своїх мешканнях до 68-70 ступенів тепла і в той спосіб оощаджували оливу до огрівання. Всі федеральні уряди дістали вже доручення обнижити термостети до 68-70 ступнів, а на ніч та під кінець тижня, як вони не працюють, вдержувати температуру 63-65 ступнів. Уряд закликає теж всі комерційні та промислові підприємства зробити то саме в своїх будинках.

Для заощаджування ґазоліни автомобілі не повинні їхати з більшою скорістю, як 50 миль на годину.

У зв'язку з надходячими Святами міністер закликає, щоб обмежувати освітлення в часі Свят до кількох днів, бо це причиниться до зменшення зужиття електрики.

Міністер Мекдоналд сподівається, що ці, відносно легкі, обмеження в зужитті оливи та пального заощадять 10-15% енерґії й вможливлять забезпечити на час зими потрібну кількість оливи та пального для всіх канадців.

Канада спроваджує щодня із арабських країн приблиз. 900,000 бочок нафтової ропи. Наслідком теперішніх арабських обмежень Канада дістає на 200,000 бочок нафтової ропи менше й через те мусить щадити її зужиття. Якщо канадці самі не зменшать зужиття пального та оливи до огрівання, то уряд тоді буде примушений знайти інший спосіб, щоб забезпечити їх для всіх канадців вистарчаючу кількість пального та оливи до огрівання.

Дехто висунув пропозицію, щоб використати для огрівання та опалювання печей у фабриках альбертське вугілля, яке можна би доставляти зразу залізницею, а згодом збудувати окремий провід, яким можна висилати вугілля до Східньої Канади.

Зменшилися видатки на безробіття

Протягом місяця вересня зменшилися видатки на допомогу безробітним на суму 122 мільйонів долярів. Видатки на допомогу безробітним зменшилися в усіх провінціях, за винятком Саскачевану, де вони в вересні зросли на 566,000 долярів до суми 2,277,000 долярів.

В Алберті виплачено безробітним 5,066,000 долярів допомоги, на 1,269,000 долярів менше, як попереднього місяця; в Британській Колюмбії виплачено 15,936,000 долярів, а в Манітобі 3,314,000 долярів.

Найбільше безробітних у вересні було в Атлянтійських провінціях.

50-РІЧЧЯ АЛБЕРТСЬКОГО ЗБІЖЖЕВОГО ПУЛУ

В 1923 році зорганізовано фармерську збіжжеву кооперативу „Алберстський збіжжевий пул". Сьогодні його членами є 54.203 фармери. Пул має 858 своїх елевейторів та 786 складів збіжжя. Цього року Пул продав понад 164 мільйони бушлів збіжжя. Протягом 50-и років Пул виплатив фармерам в формі зворотів понад 79 мільйонів долярів. В Пулі працює тепер 1,612 працівників.

6,000 КИТАЙЦІВ ХОЧЕ ПРИЇХАТИ ДО КАНАДИ

Після відвідин прем'єра П. Трюдо в столиці Китаю Пекіна підписано умову про допущення іміґрантів із Китаю до Канади, щоб вможливити їм злуку з їхніми родинами. Досі канадський уряд дістав уже 6,000 внесків, які тепер розглядають іміґраційні урядники.

Коротки вістки

► **Від різних** едмонтонських підприємців, що ведуть понад 70 років підприємств, місто дістало 300,000 долярів за дозволи на ведення підприємств та понад 5 мільйонів за податки від підприємств (бизнес-текс).

► **В 1973 році** в Едмонтоні зменшилася будова високих чиншових будинків („гайрайзес") на 47%.

► **11,000 албертських** пенсіонерів подали внески до провінційного уряду, щоб їм виплатити допомогу в сумі 100 долярів на винайм мешкання. До 30 вересня виплачено допомогу 10,914 громадянам.

► **Від 1947 року, від коли** в Алберті відкрито перші ложжя нафтової ропи, нафтова промисловість виплатила за право видобування ропи та податки понад чотири мільярди долярів.

► **В Оттаві продано** автомобіль прем'єра П. Трюдо — модель „Кеділяк - Флітвуд" 1967" за 3,600 долярів. Новий модель коштує тепер 30,000 долярів.

► **Починаючи з 9 грудня.** Ер Канада піднесе ціни на перельоти до США. Ціни за перельоти в Канаді залишаться без змін.

► **Федеральний** міністер для справ транспорту Ж. Маршан сказав, що, якщо б в Канаді не доставало пального („ґез-у"), то тоді будуть обмежені польоти поза Канаду, але в Канаді буде вдержана нормальна летунська комунікація.

► **Канадська аґенція для** міжнародного розвитку дала 50,000 долярів на допомогу потребуючим на Близькому Сході. На ту саму ціль Канадський Червоний Хрест дав 17,000 дол.

► **В недавних виборах** у Квебеку потратили виборчі кавці в сумі 200 долярів аж 287 кандидатів, які не дістали половини тих голосів, що їх дістали вибрані посли.

► **Польські ґазодобувачі** газети повідомили, що на совєтсько-китайському кордоні відбували маневри спеціяльні частини польських військ, які мабуть там повинять постійну службу.

► **12-річному синові** американського сенатора Е. Кенеді відтяли ногу понижче коліна, бо в костях долішньої частини ноги вивився пістряк (рак).

► **Загальний збір ОН** зменшив висоту членської вкладки США до ОН із 31.52% цілого бюджету до 25%, а найбіднішим державам із 0.4% на 0.2%. Канадську вкладку підвищено із 3.8% до 3.18%. Західна Німеччина платить 7.10%. В ОН є тепер 135 держав.

► **В Уругваю арештовано** кол. заступника міністра за закордонних справ у зв'язку із замітом обману та неправильного вивозу валюти за кордон.

► **У США зібрано** кукурудзи, що є головним кормом для худби, 5.67 мільярдів бушлів.

► **Наслідком обмеження** арабськими державами доставки нафтової ропи до Японії, японський уряд впровадив обмеження в зуживанні нафтової ропи та електрики в промислі та приватних домах.

► **Територія Юкону** охоплює 207,076 квадратних миль поверхні, що з них переважаюча частина є порослa незаторканим лісом.

► **Японський уряд дістав** у 1962 році із податку від вистав, розривкових імпрез та від ґазардних гор 46.9 мільйонів долярів податку.

► **Недалеко місцевости** Кассель в Німеччині наїхав поспішний поїзд на другий особовий поїзд, наслідком чого 13 осіб було вбитих, а 18 поранених.

► **Китайський уряд вже** від двох років не продає гусячого пуху за кордон, хоч це є один з важніших експортових продуктів, бо зберігає його для евентуального використання для виробу зимових військових одностроїв на випадок війни з СССР.

► **Сімох німецьких** спортовців вийшло на ніким незадобутий досі гірський верх 25,266 стіп високий Даулягірі в горах Гімалаях в Азії.

► **Президент китайської** національної республіки в Тайвань (Формоза) Чан Кай ші закінчив 87 років життя. Він дістав на уродини привітальну телеграму від президента Р. Ніксона.

► **Від 25 — 31 жовтня** відбувся в Москві „світовий конгрес миру", з участю 3,000 делеґатів із 130 країн. З Канади було 60 делеґатів.

► **Деякі европейські** газети написали, що в недавній ізраїльсько - єгипетській війні в єгипетському летунстві служили летуни із СССР, Північної Кореї, Китаю та навіть із США, які за 1,000 долярів за кожний літ вели в бій совєтські бойові літаки МІГ.

► **Людина, що купається** в ванні, зуживає пересічно 35 ґальонів води, а та, що купається під душем („шовер"), зуживає 20-30 ґальонів.

ВІДКРИТТЯ ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В ЕДМОНТОНІ. Промовляє албертський прем'єр П. Логід. Ліворуч: Преосвящ. Владика Ніл, праворуч федеральний посол М. Ляморет, поруч нього едмонтонський мейор д-р А. Дент. Допис на стор. 4.

ДВАДЦЯТА П'ЯТА НЕДІЛЯ

ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 224

Брати, прошу вас, отже, я, в'язень у Господі, щоб ходили достойно покликанню, котрим вас покликано, з усякою покорою і лагідністю, з терпеливістю, терплячи один одного в любові, стараючись зберегти єдність духа у зв'язі миру.

Одно тіло й один дух, як ви й покликані до одної надії вашого покликання.

Один Господь, одна віра, одно хрещення. Один Бог і отець усіх, що над усіма, і через все і в усіх.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 53

У той час устав один законовчитель і, спокушаючи його, сказав: „Учителю, що робити мені, щоб осягнути вічне життя?" Ісус же сказав йому: „В законі що написано? як читаєш?"

Той відповідаючи, сказав: „Люби Господа Бога твого всім серцем своїм і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всіма мислями своїми, а ближнього свого, як самого себе". Він же сказав до нього: „Правильно ти відповів; роби це і будеш жити".

Він же, бажаючи виправдати себе, сказав Ісусові: „А хто мій ближній?"

Підходивши ж Ісус, сказав: „Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону і попавсь між розбійників; ті, обдерши його і поранивши, відійшли. Припадково йшов тією дорогою якийсь священик, і, побачивши його, проминув. Так само й левіт, прийшов на те місце, і, подивившись — проминув.

„Самарянин же якийсь, ідучи дорогою, наблизився до нього і, побачивши, змилосердився. І, приступивши, перев'язав його рани, поливаючи оливою й вином, посадив його на свою скотину й привіз до гостинниці та й доглядав його. А на другий день, від'їжджаючи, вийняв два динарії і дав гостинникові і сказав: доглядай його, а що над це видаси, як повернусь, віддам тобі.

„Котрий же з цих трьох — на твою думку — був ближній тому, що попавсь між розбійників?" Він сказав: „Той, що вчинив над ним милосердя".

Ісус же сказав йому: „Іди й ти чини так".

МИЛОСЕРДНИЙ САМАРЯНИН, ЧИ МОЖЕ, ХРИСТОС СПАСИТЕЛЬ?

о. В. Л.

Двадцять п'ята неділя по Зісланні Святого Духа — Євангелія від св. Луки 10, 25 — 37 (зач. 53)

1. Притча про милосердного самарянина, читана на св. Літургії 25-ої неділі по Зісланні св. Духа, загальновідома та зрозуміла. Вона робить таке враження, наче була б переставлена в євангельські часи з якогось пізнішого християнського часу. Діло ніжного милосердя з притчі про милосердного самарянина було б у пізнішому християнському часі одним з тисячних діл такого роду, буденним і невидним. Воно було б зовсім звичайним випадком, яких багато поміж людьми, вихованими на „новій заповіді", що її дав Ісус Христос своїм ученикам, прощаючися з ними після Тайної Вечері: Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного (Ів. 13, 34).

Християни, що вже були ублагороднені Христовою наукою, росвічені і скріплені Христовою ласкою, громадно й охотно йшли за прикладом самарянина і робили так само, як Він (Лк. 10, 37).

Повні посвяти, часто геройські діла християнської любови ближнього, виконувані в лікарнях, в домах калік і старців, у воєнних лазаретах, у захистах для прокажених на місійних теренах, в часах пошестей та стихійних нещасть, зі самопожертвуванням та з нараженням власного здоров'я і життя, завжди і в кожного викликали подив та признання.

2. В євангельських часах, у яких „нова заповідь" не була відома, милосердний самарянин є наче заблуканий камінь, себто камінь, що його в добі ледяних розтопів крига занесла на рівнину і лишила там одинцем серед чистого поля. Хто побачить той камінь, ставить собі питання: Як і звідки він тут взявся?

Таке питання ставили собі вже в християнській давнині тлумачі притчі про милосердного самарянина: Як і звідки взялася така благородна людина в тих часах у напівпоганському народі, і то аж так високо благородна? І насувалося їм ось яке підозріння:

Чи милосердний самарянин з притчі не є часом сам Христос? Вслід за тим вони пояснювали притчу так:

Дорога вниз з Єрусалиму до Єрихону — то упадок людини, що допустилася первородного гріха. На тій дорозі людина опинилася так, якби нападена розбійниками, ограблена з дарів, якими була вивінувана в раю, передусім обдерта з освятної ласки, в додатку побита до рая і ледве жива вкинена до придорожнього рова. Людина, згрішивши, була позбавлена надприродних дарів і пошкоджена на природних дарах: розумі і волі.

Дорогою проходили священик і левіт, служителі Старого Завіту, але один і другий проминули нещасливу жертву розбійників і не дали їй помочі. Старий Завіт людині, що впала, не дав спасіння. Після них з'явився на дорозі загадковий самарянин. Хто він був, звідки, куди й за чим йшов, не знати. Його особа оповита таємницею.

Той самарянин задержався коло жертви розбійників і з усією дбайливістю зайнявся нею: оглянув рани побитого, умив їх вином та оливою і перев'язав їх, покріпив гарячим напитком, витягнув його з рова, посадив на своє в'ючне звіря, завіз його до найближчої гостинниці і віддав господареві на дальше лікування, кошти якого взяв на себе. Спасителем упалої людини був щойно Ісус Христос, що з любови до грішної людини став сам людиною, своїм життям, своєю наукою і своєю хресною смертю подав їй лік на рани, завдані первородним гріхом, витягнув її з рова упадку і довірив її своїй Церкві, щоб вона нею опікувалася й вела її до спасіння.

3. Коли це вияснення влучне, то і в притчі Ісус Христос говорить сам про себе, про ту любов, яку Він виявив людям, ставши одним з них, їхнім ближнім, ради їхнього спасіння. Тоді кінцеве напімнення у притчі: Іди і ти роби так само — значить: Іди й ти роби так само, як робив Ісус Христос, наслідуй Христа!

ПРИВІТ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА II СКВУ

Привіт цей — на бажання Блаженнішого Первоієрарха Йосифа — мав прочитати Торонтський Владика Кир Ісидор після Молебня, у концертовій частині маніфестації, в часі складання привітів від імени українських установ світового засягу. Але його не було змоги прочитати з уваги на недостачу часу й тому ми цей привіт друкуємо.

Вітаю Світлий Світовий Конгрес Вільних Українців у Торонті, оцей парлямент найкращих представників вільної української думки і змагання за дальше існування і ріст нашої Церкви й народу у вільному світі, а далі — щоб стати в обороні нашої Церкви і душі народу на рідних землях і перед цілим світом голосно заявити, що не зважаючи на важке поневолення у всіх ділянках життя Народу, — Україна не думає вмирати, але хоче і буде жити.

Я духом з Вами, Дорогі Браття і Сестри, та молю Всемогутнього Бога, щоб благословив Вашу працю, щоб дав їй ріст і силу та бажані нами всіма успіхи.

Будьте лиш єдні! — Будуйте силу свою на Божому Законі! — на взаємній любові, на братолюбію! Незгодою не розтрачуйте того великого духового і морального скарбу, що його придбали сотні і тисячі, ба й мільйони братів Ваших повсякчасною працею і трудом, геройськими змаганнями, а навіть мученичою кров'ю, пролитою за право Українського народу до свого власного життя на своїй рідній землі.

Особливо на церковному відтинку нашого національного життя хай панує любов і братня згода та єднання, бо ми ж усі — визнавці нашого славного Київського Християнства, нашої Церкви перших століть історії і славної княжої доби нашої.

Єднаймося, любімся взаємно і працюймо для кращої долі нашої мученицької Церкви і України.

Церква Християнської України була колись першою на всьому европейському Сході і несла світло Христової Євангелії всім сусідуючим з нею племенам.

Деж нині та слава і її апостольська діяльність, що гомоніла на увесь світ?!

Її знищили вороги — татарські орди, а врешті сучасний ворог Бога та України.

Світлий Конгресе, а в першу чергу Високопреосвященні Владики Української Церкви! Ви маєте подбати, щоб слава нашої Церкви і всієї Християнської України засяла своєю працею для Бога і спасення людських душ на увесь світ!

Тоді щойно усміхнеться нині заплакана наша мати — Україна.

Хай Благословення Боже буде повсякчас на Вас і на Вашій праці!

✠ Йосиф

Верховний Архиепископ і Кардинал

Конференція БУКК едмонтонської єпархії

В днях 24 і 25 листопада відбулася конференція делеґатів БУКК Едмонтонської єпархії. Конференцію відкрив голова д-р М. Снігурович та привітав делеґатів, а також новопризначеного духовного асистента о. крилош. В. Тарнавського. З едмонтонських відділів були делеґати з катедральної парафії св. Йосафата, св. Юрія Побідоносця, Успення Б.М. Покрова Пресв. Богородиці та св. о. Миколая.

З позамісцевих делеґатів були делеґати з Веґревил та Редватер. Конференція розпочалася молитвою та двома рефератами, що їх виголосили д-р М. Снігурович та д-р В. Гирак. Після рефератів зав'язалася цікава дискусія й учасники конференції висловили бажання, щоб ці реферати надрукувати в „УВ", а відтак відчитати їх на сходинах відділів БУКК.

Суботня частина конференції закінчилася спільною вечерою, по якій відбулася товариська зустріч.

В неділю розпочато конференцію обідом. Після обіду адв. П. Саварин виголосив дуже добре підготовану доповідь про статут БУКК. Учасники конференції забирали відтак слово й дискутували на тему доповіді.

Конференцію закрив у неділю вечором голова д-р М. Снігурович, який подякував усім учасникам за їхню участь у конференції.

Всі три доповіді будуть надруковані в „Українських Вістях", крім того, згідно з бажанням делеґатів, доповіді будуть прочитані на звичайних сходинах відділів.

На конференції були присутні теж едмонтонські священики: о. крилош. Ю. Ковальський, о. крилош. В. Тарнавський, о. митрат М. Сопуляк, о. В. Волошин, о. Р. Ганкевич та о. Б. Снігурович.

д-р М. Снігурович

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ

(І.П.) 16-й Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ Едмонтонської єпархії відбувся дуже успішно в приміщеннях готелю Мекдоналд в днях 10, 11-го листопада цього року. Кличем з'їзду було: „Ідеї і завдання ЛУКЖ під сучасну пору!" З'їзд відзначив також 30-тилітній ювілей ЛУКЖ.

Не зважаючи на снігову заверюху, на з'їзд прибули делеґатки з відділів у провінції, як також численно були заступлені відділи міста Едмонтону. Всього зібралося 95 делеґаток і багато гостей. Заля нарад було постійно заповнена.

В часі з'їзду відбувся конкурс вишивки за чашу Єпархіяльної управи і конкурс на українське традиційне печиво — коровай, паску й бабку. В залі була влаштована виставка з надісланих експонатів.

На з'їзд прибув Преосв. Ніл в супроводі духовного асистента о. д-ра Е. Камінського. Владика прослухав звіти управи й відділів і коли їх покінчено, він привітав ЛУКЖ із ювілеєм і в своїй промові вказав на завдання і цілі ЛУКЖ та висловив радість з нагоди росту та діяльности ЛУКЖ. З'їзд привітав Владику сердечними оплесками.

Перший день нарад

З'їзд відкрила голова Єпархіяльної управи Лена Слобода. Молитву проказав о. д-р Е. Камінський, а відтак молитвою й мовчанкою вшановано померлих членкинь ЛУКЖ.

Першу сесію провадила Лена Слобода, секретарювали — Ольга Ганкевич, Йосифа Гринчишин, Олена Гладишевська. Ця сесія була призначена на прослухання звітів Єпархіяльної управи та окремих відділів. Всього звітував 21 відділів.

По обідній перерві засіданнями керували заступниця голови Й. Кулеба та Марія Пастушенко. На цьому засіданні о. д-р Е. Камінський виголосив доповідь на тему „Наш обряд". Доповідь викликала велике зацікавлення делеґаток та багато питань до бесідника. Рішено видрукувати її й розіслати окремим відділам. Деякі відділи запросили о. д-ра Камінського повторити доповідь у відділах для їхнього членства.

Нові проєкти

Після перерви, Єпархіяльна управа подала під розваги з'їзду нові проєкти:

1. Л. Слобода повідомила, що управа склала статут (чартер) ЛУКЖ нашої єпархії, який допоможе в її діяльності, головно у співпраці з урядом;

2. І. Павликовська доповідала про музей і курси, заплянований на майбутнє. Єпархіяльний музей ЛУКЖ перенесено в жовтні ц.р. до катедральної резиденції, де приміщено його в чотирьох кімнатах. Після упорядкування експонатів, музей матиме чергових наглядачів і буде відкритий для публіки і для користування учасниць курсів.

Єпархіяльна управа і музейний комітет плянують курси вишивки, кераміки, традиційного українського печива і страв уже в наступному році. Крім курсів в Едмонтоні плянуються також курси в Калґарі та Вилна;

3. О. Саварин звітувала про журнал „Наша дорога". Виявилося, що розсилка журналу по відділах не дала належного успіху. З'їзд запропонував повернутися до індивідуальних передплат.

4. М. Пастушенко звітувала

(закінчення на 5 стор.)

Богослуження: грудень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie

2 грудня — Райкрофт 10 рано; Ройс 4 попол.
9. — Гай Прері 10 рано; Ріно 4 попо.
16. — Норт Стар 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
23. — Ксптуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
24. — Ройс 9.30 вечір
25. — Ріно 10 рано; Ксптуан 4 попол.
26. — Гай Прері 10 рано; Гренд Прері 7.30 вечір
27. — Райкрофт 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
30. — Форт Сейнт Джон 10 рано

Мітинг у справі ведення резиденції — відбудеться 10 листопада в Гренд Прері (109 Аве. і 102 Ст.) в 2 год. попол.

Церковний спів — 17, 24 листопада; 1, 8, 15 грудня в хаті п-ства Г. Гойв, Піс Ривер — 2 год. попол.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501

2. грудня — Радвей 10.30 у парафіяльній залі (мітинг).
9. — Восетна 10.30 і річний мітинг
16. — Смоки Лейк 10.30; річний мітинг.
19. Николая — Елдорена 10.30 річний мітинг.
22. Непор. Зачаття — Радвей 10.30; мітинг.
23. — Параскевія 10.30
30. — Смоки Лейк 10.30; мітинг.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741

2. грудня — Глендон 10
4. — Глендон 10
9. — Боннивил 10
16. — Ст. Павль 10
19. — Глендон 10
22. — Глендон 10
23. — Айрон Ривер 10.30
24. Навеч. Різдв. (Новий ст.) — Боннивил: від 9-10.30 веч. сповідь; 10.30-12 Повеч. Всен.; год. 12 півн. Св. Літургія і Різдв. Слово.
25. Різдво (Новий ст.) — Ст. Павль: від год. 10-11 Всеночне сповідь; 11 рано Св. Літургія і Різдв. Слово.
30. — Боннивил 10 рано.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

2 грудня — Карвел год. 10.30
9. — Едсон год. 10.30
16. — Черчіл год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton

2 грудня — Делф (храм) Всенощне год. 9.30, Сл. Б. 10.30
6. — Ст. Майкел (св. Миколая — храм)
9. — Лемонт
16. — Восток св. Михаїла
23. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835

2. грудня — Голден год. 8.30, Дейзленд год. 10.30
4. — Введення в Храм П. Бог. Голден-фарми год. 10.30 (Празник).
9. — Голден год. 8.30, Коперник год. 10.30
16. — Голден год. 8.30, Голден-фарми год. 10.30
23. — Голден год. 103.0 співана.
24. — Голден год. 11 вночі — сповідь, год. 11.30 Велике Повечеріє, з Литією, св. Літургія і мировання людей.
25. — Коперник год. 10.00 сповідь, год. 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мирования людей.
26. — Дейзленд год. 10.00 сповідь, 10.30 Велике Повечеріє з Литією, св. Літургія і мировання людей.
23. — Голден год. 10.30 співана.
30. — Голден год. 10.30 співана.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952

2 грудня — Редвотер 10.30
6 грудня — Св. Миколая — Редвотер 9
9. — Редвотер 9; Федора 10.30
16. — Редвотер 10.30
23. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. Різдво І. Хр. — Редвотер опівночі 12.00; Вог 10.30
26. Собор Пр. Д. — Федора 10.30
27. Прач. Стефана — Редвотер 9
30. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593

2 грудня — Росінгтон 10
4. — Атабаска 10
9. — Атабаска 10
16. — Просперіті 10
19. — Атабаска 10
22. — Росінгтон 10
23. — Бойл 10
25. — Атабаска опівночі; Ню Пайн Крік 11 рано
30. — Фрейнс 11

о. Б. Лисяк
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

2. грудня — Мирнам 10; Бовелон 11.30
9. — Файделіті 10.30
16. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
23. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 12 опівночі; Файделіті 10 рано
26. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

2. грудня — Равид Гіл 9.00 Кемроз 11.00 Річні збори (мітинг).
9. — Кемроз 9.00, Равид Гіл 11.00 Річні збори (мітинг).
16. — Гей Лейкс 10.30
23. — Кемроз 8.30, Равид Гіл 11.
24. — СВЯТ-ВЕЧІР, піст, Равид Гіл 11.00 вечір, Сповідь, „Знами Бог"
25. — Різдво Христове, Равид Гіл 12.00 по півночі: Служба Божа Кемроз 8.00 рано Сповідь, „Зиами Бог", 9.00 рано: Служба Божа
Гей Лейкс 11.00 рано: Сповідь, „Знами Бог" і Служба Божа.
30. — Неділя по Різдві, Кемроз 9, Равид Гіл 11.00

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804

2 грудня — Левой 10.30
4. — Інісфрі X ренч 10.30
9. — Інісфрі XI ренч 10.30
16. — Інісфрі-місто 10.30
19. — Інісфрі XI ренч 10.00
22. — Менвіл 10.30
23. — Інісфрі X ренч 10.30
25. — Ренфурлі опівночі: Інісфрі-місто 10.30
30. — Менвіл 10.30

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543

2. грудня — Вилна
9. — Стрий
16. — Спедден
23. — Сокаль
24. — Вілна. Різдвяна Сл. Божа опівночі. год. 11 Повечерія Велика; відтак о год. 12 Сл. Божа
30. — Дявнінг

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730

2 грудня — Дервент 10.30
4. — Дервент 10.30 (Введ. в храм П.Д.М.)
9. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
16. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
19. — Дервент 10.30 (Св. Миколая)
22. — Дервент 10.30 (Неп. Зач.)
23. — Дервент 10.30
24. — Верміліон 12.00 (північ)
25. — Дервент 10.30
30. — Дервент 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

2. грудня — Норт Батлефорд
9. — Витків
16. — Норт Батлефорд; 2.30 в Радісон
23. — Медов Лейк
25. Різдво Г.Н.І.Х. — Радісон год. 10.30 рано
30. — Норт Батлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

2. грудня — Вакав 9.30; Ст. Джуліен 11
9. — Вакав 9; Прудгом 11
16. — Вакав 9; Борщів 11
23. — Вакав 10
24./25 — Вакав (новий ст.) 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. Гоменко
округа Арран, Саск.

2. грудня — Пеллі год. 9 рано: Служба Божа; Арран Місто 10.30 рано: Спів. Сл. Божа; 4.00 попол. Вечірня
4. — Арран Місто год. 9.00 рано: Вечірня велика з Всеночним; год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа; год. 4.00 попол. Вечірня.
9. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Пеллі год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.
16. — Пеллі год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Місто год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
19. — Арран Місто год. 9.00 рано: Вечірня велика з Всеночним; год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; год. 4.00 попол.: Вечірня.
21. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Вайтбіч год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.
23. — Арран Місто год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; Арран Місто год. 4.00 попол.: Вечірня.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

2 грудня, неділя 24 по Сош. Авдія

4 грудня, вівторок Введення в храм Преч. Діви

9 грудня, неділя 25 по Сош. Алипія

13 грудня, четвер †Андрея ап.

16 грудня, неділя 26 по Сош. Софонії

19 грудня, середа Николая Чудотворця св.

22 грудня, субота Непороч. Зач. Преч. Діви Марії

23 грудня, неділя 27 по Сош. Мини

30 грудня, неділя Праотців. Даниїла

Григоріянський календар

2 грудня, неділя 25 по Сош. Авакума

6 грудня, четвер **Николая Чудотворця св.**

9 грудня, неділя 26 по Сош. Неп. Зач. Пр. Д. М.

16 грудня, неділя Праотця Аггея

23 грудня, неділя Отців 27 по С. 10 мч. у Кр.

24 грудня, понеділок Євгенії препмч.

25 грудня, **вівторок Різдво Христове**

26 грудня, середа **Собор Пресв. Богородиці**

27 грудня, четвер **Стефана первмч.**

30 грудня, неділя По Різдві. 29 по Сош. Анисії

31 грудня, понеділок Меланії преп.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.

Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W. CALGARY 262-9101 and Claresholm 235-3212

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах.

Найкращий матеріял, ґарантоване виконання, найнижчі ціни, скора доставка до всіх місцевостей Алберти.

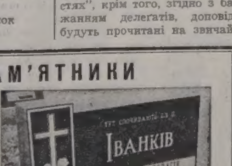

Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD

13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

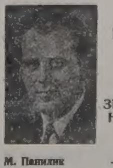

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

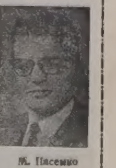

М. Папилюк — управителі — М. Пісенко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

УКРАЇНЦІ СЕРЕД ПАПУАНЦІВ НОВОЇ ҐВІНЕЇ

о. Ігор

(Продовження)

ВІВАК

Столиця округи Нової Ґвінеї, Східній Сіпік, лежить якихось 100 миль на південний схід від Айтепі. Тут неначе три великі пальці суходолу врізуються в море: на однім з цих „пальців" — австралійська воєнна база; на другім — велика лікарня, а на третім розкинулося гарне містечко Вівак.

У Віваці живе син наших парафіян Юрій Багайлюк. Працює він урядником у тутешнім державнім банку. Він знає про мій приїзд.

Місія у Віваці — велика, добре загосподарена колишня німецька станиця. Будівлі — катедра, будинки для священиків-місіонерів, велика будівля для гостей з приміщеннями для відпочинку — солідні й прямі. Я теж одержую велику кімнату. Такого пляну будівель я ще не бачив: все тут прямолінійне, надзвичайне. Тільки німці могли створити щось таке.

Трохи дальше розташований летунський місійний майдан, порослий травою, з великою кількістю літаків, котрими обслуговуються місії на далеких просторах і островах. Майже всі священики можуть літати, а самого Владику через це прозвали „літаючим єпископом".

На летовище за мною виїхав не тільки о. ректор, але й мій „малий" (вищий за мене) Юрій. Сердечно вітаємося. Отець ректор знає Юрія, бо у Віваці — тільки один банк, і тому всі знають його урядовців. Владика ще не повернувся з нарад у Мосбі й опіку за мною перебирають о. настоятель та особиста секретарка Владики.

Ця місія велика, і я оглядаю її першою. Хочу набути собі деякі різьби з цих околиць, які славні навіть у Австралії. Мені кажуть, що різьби можна купити в складі, розташованому у великій будівлі, яку я знаходжу. Такого скупчення різьб усякого кольору, роду та величини мені ще не доводилося бачити. Мені аж в голові закрутилося від несподіванки.

І почав я годинами розглядати ті добра, і бачив я різні дива — людські черепи з правдивим волоссям, коралі, пера, мушлі... До Австралії можна привезти тільки морські мушлі й різьби без людських костей чи волосся. Заборонено також ввозити насіння, метеликів, пташине пір'я, вироби з трави, сирого дерева тощо.

Нарешті вибираю трохи різьби, за яку плачу небагато, і висилаю своїм рідним та на свою власну адресу, щоб з тим не тягатися в дорозі. Ще купую в тубілки чудове намисто, зроблене з великих зернят якоїсь квітки і ховаю його в білизну, щоб на кордоні не відібрали.

Під час мого побуту у Віваці Юрій дістав від свого банкового шефа південну відпустку, і ми вибралися в довгу дорогу-прогулянку. Добралися до місії, захованої далеко в горах, де є славні „хати духів". Юрій стомився — дорога тяжка, гориста, слизька після дощів; треба було переїзджати потоки, через які не було мостів. По дорозі ми зустрічали сотні тубільців, які несли своє добро на базар, часом деяких підвозили автом. Околиці — мальовничі. Минали ми також кілька місійних станиць.

В Папрік вступаємо до католицької місії, знайомимося з місіонером, оглядаємо церкву, підкріпляємося перекускою та фотографуємося перед славним домом духів. Це надзвичайна, дуже гарна, дерев'яна будівля у формі стіжка.

Щасливо повертаємося додому. Ніколи не забуду цього прекрасного дня.

В Східнім Сепіку всі села мають „доми духів", різного вигляду та будови, але всі вони завершені стіжком. Ці доми — місця сходин чоловіків, для яких ці доми — святі місця. Тут відбуваються різні племінні церемонії та ритуали, такі як татування, обрізання тощо. Найважливіша — церемонія переведення молодих хлопців-підлітків у стан дорослих чоловіків.

Нарешті приїхав Владика, дуже мила людина, якому я щиро дякую за гостинність. Він бере мене до свого авта і ми разом їдемо на закінчення курсів катехитів-тубільців. Всі вітають Владику, деякі подають йому руку, не цілуючи в перстень. Довідуємося, що сьогодні справляють 25-ліття подружжя якогось тубільця-урядника. Старий тубілець зі своєю дружиною сиділи на почесному місці. Подавали нам тільки овочі, накришені в посудину. Глянувши на Владику, я побачив, що він їсть. Тоді й я почав робити те ж саме, щоб нікого не образити.

Врешті покликали Владику до слова, і він вжив перекручену англійську мову, так званий „піджен інгліш", яку я міг розуміти. Владика поздоровив ювілятів. У них немає нашого „Многая літа". Нарешті ми добрались до школи катехитів, вупусники якої давали концерт у честь Владики.

На цю подію „школярі" прибули з дітьми, цілими родинами, зодягнені тільки в короткі штанці, босоніж. Ось вони почали співати й танцювати та грати на якихось „тримбах". Потім поставили стіл, одягли одного тубільця-школяра в білу рясу священика. Він сів у крісло і почав випитувати катехизм, бо незабаром мав їх хрестити... Нараз всі голосно сміються. Сміється і Владика і каже мені шепотом, що „священик" запитав одного чи Бог має ноги, і той відповів, що так. Дуже цікавий був цей концерт і тривав досить довго.

Секретарка Владики возила мене на оглядини міста, близької околиці та воєнних пам'яток Віваку. Прощаюся з Владикою. На летовище повіз мене мій Юрій та чекав на ньому аж поки літак не здійнявся вгору.

—o—

► **Від 1954 року** в Франції зменшилося число фармерів на 50% із 5 мільйонів до 2 і пів мільйона осіб, що становить прибл. 12% працюючого французького населення.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10136 - 100 St., Edmonton
806 McLeod Bldg. — 424-9645

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей"
(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)
по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 20 українських карток — $2.00
► 18 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.
Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....
ADDRESS ....
....

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіґрам

Seagram's
FIVE STAR
Canada's largest-selling rye whisky.
Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.
Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

Англійська газета про долю В'єтнаму

Олександр МАЙ

Заввага: Стаття написана напередодні закінчення війни в В'єтнамі, одначе вона не стратила й сьогодні свого значення.

* * *

Англійська газета „Файненшел Таймс" надрукувала статтю свого далекосхідного кореспондента Чарлза Сміта про становище, яке може створитися у В'єтнамі і в усій південносхідній Азії після того, як В'єтнам покине останній американський салдат.

Ніхто ще не може передбачити тих конкретних форм, яких набере політичне урегулювання В'єтнамського конфлікту, — пише Чарлз Сміт. Кожна сторона сповнена рішучости будувати майбутнє В'єтнаму, керуючись своїми власними уявленнями про найбільш бажану форму правління і суспільного ладу. На думку Чарлза Сміта, тепер цей район ще більше відчуватиме конкуренцію між СССР і КНР. Кореспондент газети „Файненшел Таймс" нагадує, що Індійсько-Пакистанська війна, яка вибухнула в грудні — 1971-го року, посилила суперництво між радянським і китайським керівництвом на Індостанському півострові.

Китай виступив на захист Пакистану, а Радянський Союз став на боці Індії. Що ж до В'єтнаму, — то там — пише Чарльз Сміт — суперницькі великі держави. СССР і КНР, зацікавлені одним і тим самим союзником — Північним В'єтнамом. Вихід із війни Сполучених Штатів Америки посилить совєтсько-китайське суперництво і в цьому районі, — пише кореспондент. Під час в'єтнамської війни Совєтський Союз і Китайська Народна Республіка обганяли один одного, допомагаючи Північному В'єтнамові. Совєтський Союз насамперед постачав важку зброю (включаючи танки і зенітні ракети); Китай — легку автоматичну зброю і продукти харчування, без яких В'єтнам не зміг би воювати.

За словами Чарльза Сміта, Камбоджа може правити за доказ правильности тези про зростання совєтсько-китайського суперництва в Південно-Східній Азії: В той час, як радянське керівництво визнало режим Лон-Нола, колишній голова держави, принц Нородом Сіянук знайшов притулок у Пекіні.

Тепер, коли американці покидають В'єтнам, — пише Сміт, — совєтське керівництво, безперечно, спробує взяти на себе провідну ролю в усій південно-східній Азії. Помітний крок у цьому напрямку було зроблено в серпні 71-го року, коли в Делі підписали договір про дружбу на двадцять років. У такому насвітленні слід розглядати і постійне нарощування могутности радянської військово-морської фльоти на Далекому Сході, — зазначає далекосхідній кореспондент газети „Файненшел Таймс". Зростає кількість ядерних підводних човнів, які базуються у Владивостоку. Ці човни, а також велика кількість есмінців і розвідувальних кораблів під вигядом риболовецьких траулерів, постійно курсують у Південно-китайському морі та в Індійському океані, надаючи тим самим більшої ваги політиці совєтського керівництва в цьому районі. Але китайці також мають свої пляни щодо південно-східної Азії — пише кореспондент „Файненшел Таймс". Керівники Китайської Народної Республіки розуміють, що мірою скорочення військових операцій у В'єтнамі Північний В'єтнам все менше й менше залежатиме від поставок радянської зброї.

Але в цьому районі і позиція Совєтського Союзу і становище Китайської Народної Республіки ускладнюється двома обставинами: поперше, всі розуміють, що жодній державі, нехай навіть найбільшій, в цьому районі не вдасться встановити своєї гегемонії. Тому в майбутньому всі великі держави відіграватимуть більшу чи меншу, але важливу ролю у південно-східній Азії. При цій нагоді Чарльз Сміт особливо виділяє Японію, економічно найбільш розвинену країну Азії.

З другого боку, наслідком нормалізації взаємин між Китаєм і З'єдиненими Стейтами Америки суперництво великих держав у південно-східній Азії навряд чи спричиниться до нових збройних конфліктів. Що б там не було: таке суперництво, виключаючи застосування зброї, значно ліпше для всіх, ніж десятиріччя війни і кровопролиття, — такий висновок робить Чарльз Сміт в газеті „Файненшел Таймс".

—o—

Іван Дзюба здався, але Україна бореться

Перед нами лежить „Заява" Івана Дзюби, автора добре відомого і сильного своєю правдою твору „Інтернаціоналізм чи русифікація?" В цьому творі колишній, правдивий, ще не зламаний Дзюба документує незаперечні факти багаторічного плянового московчення всього українського життя — економічного, політичного, наукового, освітнього, культурного і всякого іншого.

В своєму творі Ів. Дзюба справедливо оплакує жалюгідний стан сьогоденної України, мабуть єдиний у цілому світі, що кількість населення України не зросла за останні декілька десятиріччя. І як вона може зрости, коли народовбивча Москва розпорошує його по всіх частинах своєї варварської імперії без найменшої можливости національного життя і розвитку? Ці мільйони, розсіяних по пустирях і смітниках мачухи — „Родіни" засуджені на національну смерть.

Нам до болю сумно читати „Заяву" покореного, покаліченого, понівеченого Івана Дзюби, того самого Дзюби, який на деякий час замайорів як прапор українського відродження та тоталітарному спротиву московському насильству, над природніми правами кожного народу жити на власній землі своїм власним життям, власними звичаями, говорити рідною мовою — мати все те, що робить його єдиним, неповторним і тому творчим явищем в родині всіх інших народів світу.

Ми не знаємо, що саме зломило безперечно сильний дух колишнього, справжнього Дзюби. Але ми знаємо, які „прогресивні" методи з удосконаленого сталінського арсеналу вживають до своїх безборонних жертв сьогоднішні московські кати. В їхньому ганебному репертуарі — все, від примітивного зубовибивання до найбільш вишуканих „наукових" методів нищення душі людини, перед всим невинної людини.

О, саме в цьому, саме в техніці калічення людських душ, СССР справді давно догнав і перегнав усі будь-коли існувавші, чи тепер існуючі країни світу. Бо хто ще „судить" і нищить людей за критичну думку, чи навіть за потенціяльну можливість такої думки. Ціла безкрая „страна мая радная, ґде так вольно дишет человек" — суцільний концентраційний табір, від Одеси до Владівостоку.

Нам сумно й боляче бачити Івана Дзюбу на колінах, але ми не засуджуємо його. Ми не засуджуємо його переважно тому, бо ми не знаємо, чи ми самі могли б витримати те, чого не витримав він. Проте нам хотілося б, щоб він, справжній Дзюба, а не цей покалічений, тремтячий шмат болючої протоплазми, сказав те, що в свій час сказав Валентин Мороз, цей другий великий мученик за кращу долю України, що українського відродження вже не можна вбити, що Україна переживе і це лихоліття.

Якщо вірити „Заяві" Дзюби, то він: „Ще перебуваючи під слідством, я розпочав роботу, яка уявляється мені розгорнутим критичним аналізом „Інтернаціоналізму чи русифікації?"... Зараз я продовжую роботу над цією книжкою. В ній я хочу... з усією принциповістю виступити проти ідеології українського буржуазного націоналізму... У недругах Радянської України, у клясових ворогах радянського народу, я бачу і своїх ідейно-політичних ворогів. . . Того „Івана Дзюби", який дозволяв робити з себе „притчу во язицех", і який марнував роки на політичних манівцях, нема і вже не буде".

Отже Іван Дзюба — на колінах. Він збирається „здійснити свій давній намір і тривалий час попрацювати за фахом на якомусь індустріяльному підприємстві, щоб відчути атмосферу робітничого колективу, ввійти в його життя".

„Літературна Україна" не подає місця перебування Дзюби, не каже нам, де саме він хоче „відчути атмосферу робітничого колективу, ввійти в його життя", в Україні, чи в „отдальонних местах" тоталітарної фашистської імперії?

Видно таки, що Москві дуже залежало на тому, щоб зломити Івана Дзюбу. Українці навчилися читати совєтську пресу між рядками і добре розуміють, що сталося з Дзюбою і чому він написав цю упокорюючу „Заяву". Вона дуже подібна своїм змістом і звучанням до заяв розстріляних „соратніков Леніна" — Рикова, Каменєва, Зінов'єва та інших — в найтемніші часи сталінського терору.

Видно, що багато людей в Україні думає і відчуває подібно до Дзюби. І хоч москалі духовно знищили Івана Дзюбу, одного з найвидатніших діячів нашої поневоленої Батьківщини, то Україна і житиме аж до переможного кінця.

ПОЛТАВА

Історична повість (11)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

Хазяйчині дівчата позіскакували з козацьких колін і виплигнули з хати, щоб уйняти собак...

— — — — — — — —

За хвилину на порозі появився Чуйкевич.

„Вечір добрий панам!"

„Добрий вечір милости вашій! Сідайте, не погурдуйте нами!"

„Не пора мені сідать! Діло важне".

Обступили його. Лиш Мручко облокотився на стіл і дер шпакувату чуприну.

„Кілька десятків охотника гетьман ід Батуринові шле. Хто з вас голоситься?"

„Я!" — гукнув нараз Мручко і стояв випрямлений як струна.

„Я теж голошуся", — озвався за ним Великан, забуваючи про хазяйчині ділочки і про коропа на солодко.

„Я", „я", „я"... загомоніло кругом.

„Як бачу, жереб прийдеться кидать", — сказав Чуйкевич, бо більше як чотирьох старшин не треба. Козаків виберете собі із охотників. Хто поведе?"

„Я!" — гукнув знову сотник Мручко і при тім стало, бо він зі своїми хитрощами і з козацькою фантазією до такого небезпечного діла дійсно найкраще надавався.

„Ще й осавула одного можете собі взяти", — казав Чуйкевич.

„Я піду!" — зголосився той, що з Одаркою сидів і Великанові гулю за ухом набив.

„Тільки вважайте, панове, діло важне й небезпечне. Будь кого брати не годиться. Вибірать що найвідважнійших і найбільш досвідчених козаків. Язика добути треба і то хутчійш. Гетьман знати хоче, що з Батурином, чи держиться він. Це найважнійше!"

— — — — — — — —

Погодилися скоро, кому йти, розплатилися, розпрощалися з хазяйкою — і вибігли з господи.

Чуйкевич скочив на коня.

— — — — — — — —

Останній виходив молодий осавул.

В темних сінях хтось ухопив його за рукав.

„Возьми мене з собою".

„Тебе? Здуріла дівка! Там смерть!"

„Краще з тобою смерть, ніж без тебе життя".

„У спідниці підеш?"

„Я вже в шароварах, а в чобітках і без того ходжу".

„А коса?"

„Волосся у дрібушках, джерегелями круг голови, з-під шапки не видно".

„А кінь?"

„Осідланий у стайні. У нас все один наготові".

„Як гадаєш!"

Повисла йому на шиї і присмокталась до уст як пявка, а тоді відскочила на раз як ужалена, і побігла в стайню.

„Також якась", — говорив до себе осавул, поспішаючи в табор.

„Алеж гарна! Несамовита краса. З такою і вмерти не жаль".

— — — — — — — —

Коли відділ охотників під проводом старого сотника Мручка виїздив з Гірок, біля осавула їхала Одарка у високій шапці, ковнір поставлений, бо зима. Падав густий сніг і темно було.

І ніхто не запримітив, що ті оба їздці чогось то дуже наближалися до себе, аж їх коні боками отиралися.

На містках та у ярках не висувалися поперед других, лиш прилишалися позаду, поки не опинилися на самім остатку.

Тоді кінь сотенного осавула аж двох їздців на собі двигав, а кінь його товариша з порожною кульбакою ішов.

Сніг падав і зимним кожухом отулював двох їздців на одному коні.

Але їм було тепло.

V.

Як виїхали за лінію шведських і наших варт та опинилися серед щирого поля, Мручко поділив свій відділ на чотири частини, в кожній по десять людей з одним старшиною на чолі.

Великан з першим десятком скочив уперед, два десятки пустилися на право й на ліво, як два крила, а провідник себто сам Мручко йшов позаду. А знов у кожному десяткові двох козаків гонило наперед, двох по боках, а решта за ними. Не мали далеко відбігати від себе, щоб на знак суремки могли собі поскочити на поміч.

Так сунулись вони в південно-східньому напрямі, маючи на увазі, що із заходу та від півночі москалі підкрадаються до союзної шведсько-української армії, щоб непокоїти її, відбираючи фурак і окорм (провіянт), котрий треба було довозити з далеких сіл. Селяни не давали його радо і лучалося нераз, що самі й доносили москалям, куди цей фурак іде, щоб його цар відібрав, з чого розуміється, не було їм ніякого хісна, бо їх добро сяк чи так до них вже не вернулося. Хіба, що заспокоїли свою жадобу помсти та дістали який там марний а часом і фальшивий гріш у нагороду.

Що лиш тоді, як три десятки почвалали вперед, а Мручко з четвертим пустився за ними, виявилося, що завдання, яке він приняв на себе, не було із найлекших, головно тому, що сніговиця не тільки вкривала грубим рядном всю землю, затираючи всякий слід, всяку познаку людської і кінської ходи, але й на кілька кроків нічого не мож було побачити, а й почути не легко, хіба іржання коней. Але ті, неначе розуміючи небезпеку, бігли мовчки, навіть не порскаючи, хіба постогнуючи в-ряди-годи.

Осавул їхав біля Мручка, маючи по правому боці свого несподіваного товарища.

Мручко озирнувся. „Чи мені двоїться в очах, чи може я до десяти числити забув, але бачиться мені, що в нашому десяткові душ одинадцять набереться. Значиться у котромусь із тамтих мусілоб тільки дев'ять бути".

„Цей одинадцятий, це надчисельний охотник, доброволець не із війська, а так собі, я його беру на свою відповідальність", — пояснював осавул.

„Воєнні хрестини?"

„Щось таке".

„Кращеб другої нагоди підождати, бо отся до похоронів ближча, чим до хрестин".

„Дуже просилася, — просився" — поправився осавул.

„Тягне нашого брата до воєнних пригод. Я старий, а гляди, не всидів у Векли, пішов. Щож про молодого казать! Хай іде, тільки ти позір на нього давай, щоб не відбився".

Але осавулів товариш і без того не відставав від осавула, осавул же і без поради Мручка не спускав із нього ока. Їхали вони тепер хоч не на одному коні, а все таки як немож ближче біля себе.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ЗАВДАННЯ СКВУ І МИ

Петро САВАРИН

Це третя і остання частина промови адв. Петра Саварина, яку він виголосив на пленарному засіданні СКВУ в Торонті, 3 листопада ц.р. *Редакція.*

* * *

Як тоді із СКВУ і політикою? На мою думку, СКВУ повинен брати участь в політиці, бо остаточно ціле життя — це політика, але в політиці громадян країн, в яких ми живемо, а не українських політичних еміграційних партій. СКВУ не сміє бути політичною партією, ні центром, але коли йдеться про контакти з політичними колами країн, в яких ми живемо, в наших справах, як громадян тих країн, то вони конечні. СКВУ повинен, на мою думку, бути теж в контакті із українськими політиками чи політичними партіями, прямо для взаємної інформації, але під умовою, що ті політичні партії матимуть якесь центральне представництво. СКВУ повинен зокрема розглянути можливості українців на міжнародному форумі, в Об'єднаних Націях і Юнеско, але тільки в таких справах, як культура, мова, людські права тощо. В тих же справах СКВУ може, час-до-часу, забирати голос навіть тоді, коли йдеться про український народ на рідних землях, завжди пам'ятаючи, що він є органом українців поза Україною, громадян різних країн, що метою його є інтереси тих українців-громадян у першу чергу та збереження їхньої фізичної і духової субстанції.

СКВУ повинен координувати українську та іншомовну інформацію про нас в країнах нашого поселення. Є безліч різних засобів комунікації та інформації, та, на жаль, в нас ці сектори дуже занедбані.

Не маємо ні радіостанцій, ні кінопродуцентів (за винятком КАНУКР), ні телевізій, ні одного інформаційного центру, ні навіть газет на мовах країн, в яких живемо. Я, напр., далі вважаю, що нам конечна бодай одна газета в англійській мові для тих, які з різних причин по-українському не читають, хоч би тільки, на те, щоб тримати з ними зв'язок, з надією колись їх переконати, що їм треба українську мову таки вивчати і вживати. Треба теж такої англомовної газети, щоб інформувати англомовний світ про нас, наші проблеми і надбання. Жиди мають одну газету на англійській мові вже понад сотню років у Канаді.

СКВУ може теж плекати особисті зв'язки. Особисті зв'язки — дуже важні, і аж дивно стає, що ми собі цього досі не усвідомили. Я хочу цим сказати, що офіційні дороги часто найдовші дороги і що навіть найбільші правди життя треба проповідувати, якщо хочемо, щоб їх пізнали інші. Очевидно, щоб інформувати інших — треба бути самим добре поінформованими. Пора нам всім перегорнути сторінки нашої історії, познайомити з нею наших дітей, придбати бібліотеки. Пора теж ту історію мати в інших мовах, до речі — на всіх головних мовах світу. Де історія України, української літератури, мистецтва тощо на різних мовах? Де історії наших поселень в світі, принаймні на мовах тих країн, в яких ми живемо? Канада вже дещо має, але де історія наших поселень в ЗСА, Бразилії, Аргентині, Австралії? Народ без історії — не є народом. Де переклади ЕУ на мови німецьку, французьку, еспанську чи навіть китайську? Як це так, що немає нікого із наших багатих людей, щоб дав, скажімо, 100 тисяч долярів на таку ціль? Де наші меценати типу Семиренка чи Юрковського?

Коли йдеться про українську науку в світі, то тут можна говорити тільки про такі наукові товариства, як НТШ, УВАН, УВУ, УТГІ тіщі. Вони мають дуже світле минуле, але не мають доросту, який може прийти тільки із покоління, яке тут виростає і працює при університетах країн нашого поселення. На мою думку його можна приєднати при двох умовах: 1) Коли рівень української науки буде далі на такому високому степені, що буде їх притягати, 2) Коли буде моральна і фінансова підтримка української спільноти. На жаль, такою підтримкою не можемо похвалитися, хоча Гарвард, який виріс прямо на наших очах, доказує, що при вмілій організації на добру ціль можна викресати із нашої громади чимало вогню. Ключеве становище в цьому ділі мають наші професори. Треба б їм тільки зорганізуватися, зробити пляни і почати діяти. Ніхто в теперішні часи не має кращих умов праці, як саме професори. Тому часто прикро стає, коли подумаєш, скільки їх нічим не причиняється до розбудови нашого наукового життя. Такі центри, як Гарвард, повинні постати і в інших країнах, зокрема в Канаді. Знаємо, що КУК поробив заходи, щоб скликати з'їзд всіх українських канадських професорів саме з метою подумати над центром українських студій у Канаді, але вислід усе ще непевний. А далі, Шевченківські фонди повинні бути створені у всіх країнах нашого поселення, а при всіх університетах, де є українці, повинні бути введені Шевченківські лекції. Казали в нас колись, що тільки наука виведе нас на кращі шляхи, тому треба СКВУ звернути на неї окрему увагу, координуючи працю наукових товариств і видавництв (через якого референта чи комісію). Може, УВУ перебрав би на

(продовження на стор. 5.)

Вісті з Едмонтону

ВЕЛИЧАВЕ ВІДКРИТТЯ

ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Відкриття новозбудованого Дому Української Молоді при 97 вулиці і 153 Авеню в Едмонтоні, про , який висловився в часі новинок на телевізійній сітці Сі-Еф-Ар-Ен п. С. Ланкестер: „Це є величавий осередок молоді". То направду велике признання для Українського Дому Молоді.

В суботу, 10 листопада в годині 3-ій пополудні просторий Дім був виповнений по береги молоддю, членством та гістьми, що прибули, щоби своєю присутністю звеличити це велике свято. Представники ОУВФ з Ванкуверу, Калгар, Ледбридж та Саскатуну прибули чисельно, на цю врочистість, як теж прибули і взяли участь в посвяченні місцева Станиця Пласту так молодь, як і сеньйори, щоби засвідчити дружню єдність української молоді. Час офіційного перетинання стяжки назначено на год. 4.30, що її довершив прем'єр Алберти П. Логід, виголосивши при цьому щирий привіт, в якому м. ін. сказав:

„В мозаїці культур Канади важливу ролю відіграє українська спільнота, доказом чого є нинішне святочне відкриття цього прекрасного Центру Молоді". Стяжку піддержували найстарший член і наймолодший сумівець, як символ єдности двох поколінь. Господарями відкриття були сумівці Ірена Чучман і Богдан Багнюк. І. Чучман дякуючи прем'єрові Логідові за звеличення цього великого свята своєю присутністю та чудовим привітом сказала: „ввійдіть, достойній прем'єре, в наш дім, який є і вашим домом".

Від управи міста промовляв мейор д-р А. Дент. Він сказав м.ін.: „Відрадним явищем є факт, що збереженням української культури зацікавлені не тільки старші, які винесли її з України, але також молодь, як це має місце в вашому випадкові. Місто Едмонтон збагатилось цією направду чудовою спорудою, якій на ім'я Дім Молоді". Від імені федеральних послів промовляв посол до федерального парляменту з тої округи, в якій побудований дім п. М. Ламберт, який сказав, що він, як уроженець Бельгії щиро радіє здобутком української спільноти.

Посвячення Дому довершили Владики Ніл Саварин та гість з Бразилії Владика Єфрем Кривий в сослуженні пароха катедрального храму св. Иосафата, капеляна СУМ-у о. крилошанина Ю. Ковальського, о. крилошанина В. Тарнавського пароха церкви св. Юрія, о. митр. радника В. Чопея, ветерана і голови місцевої Станиці УГА та о. М. Нички ЧСВВ, пароха Вегревил і кол. капеляна УПА. Владика Ніл виголосив на благословенні Дому слово, в якому сказав: „Сьогодні посвячення Дому Української Молоді. Якнебудь будемо дивитись на Дім Української Молоді в Едмонтоні, то він є під кожним оглядом імпозантний, коли фінансово дійшов вже до суми $750,000.00. Понад матеріяльний успіх, ще більше вдаряє нас усіх духовий здобуток, коли цей Дім поставив собі, як найважливійше завдання задержати свою доростаючу молодь серед теперішних бурхливих років, при українській спільноті. Очі нас усіх під цю пору є звернені на доростаючу молодь, бо вона є нашим найбільшим скарбом, бо молодь є весною осінніх жнив, вона є квітом рясних овочів, є надією нашого кращого завтра, є заповідником наших діячів, пересмиників будучих провідників і проводників. Тому і Дім Української Молоді в Едмонтоні, під кожним оглядом, є радістю весії української спільноти. Як Ієрархові Едмонтону моїм найприємнійним обов'язком, є скласти побажання Дирекції Дому Української Молоді за здвигнення такого молодечого українського дому. А доростаючій українській молоді що у тих прегарних, просторих і наймодерніших, забудуваннях буде виховуватися, найщирійше бажаю, щоб вона виросла своїм родичам на радість, Богові на вподобання українському народові на добро, а Канаді на добробут".

В годині 6-ій вечора почато святковий бенкет, що його відкрила привітом від молоді І. Чучман, представивши гостей за головним столом і покликала до слова господаря бенкету довголітнього головного виховника СУМ-у і члена Краєвої управи СУМ д-ра В. Гирака. Він у своюму слові переказав 10-річний шлях праці і зусиль членства, управ ОУВФ та дирекції Дому Української Молоді ім. ген. Романа Шухевича-Чупринки, щоби нині діждалися висліду плодів праці; посвячення, відкриття та бенкету, що є здобутком і радістю нас усіх приявних. Дім цей носить назву чи не найбільшого героя нинішної доби, втілення кличів Бог і Україна, сл. п. ген. Р. Шухевича-Чупринки, що на його світлому прикладі росте армія одержимих в Україні, а тут в Канаді наша молодь черпатиме силу і наснагу, як треба жити і працювати для рідного народу.

Другим промовцем був архітект Ю. Черненко, який дякував всім за співпрацю в часі будови. Дальше виступали зі словом будівельний контрактор І. Силиський, голова будівельного комітету П. Бойків, а з привітами виступали голова місцевого відділу КУК адв. Я. Росляк, посол з Атабаски д-р П. Євчук, алдермен з Саскатуну п. С. Чернецький, капелян СУМ-у о. крилошанин Ю. Ковальський, який м.ін. сказав: „Українська людина привязана до рідного кутика, до рідної хати і старається її здобути де лишень живе і старається бути господарем бодай на клаптику своєї власности по втраті великої власної хати, якій на імення українська держава".

„З цього дому виходитиме наша молодь тверда і сильна, підкріплена духом героя, іменем, якого названо цей дім на добрих і відданих громадян української спільноти". Головну доповідь виголосив мгр. Т. Буйняк, голови Крайової управи СУМ з Торонта. Він склав на вступі привіт від крайових управ ОУВФ. „У 25-річчя СУМ в Канаді говорив мгр Буйняк — звігнено цю монументальну будову, на відкриті, якої ми маємо честь бути. Цьогорічний клич СУМ хай стане дороговказом на шляху нашої молоді до визволення. „Україно, ради Тебе мислю і творю". Дім цей нехай стане кузнею, в якій куватимуться тверді незламні характери української молоді, що мають стати на зміну тим, що здвигнули цей величавий дім, цю святиню культури". У своїй промові бесідник змальовував шлях СУМ на протязі 25 років та напрямні по яких СУМ повинен творити і діяти в майбутньому. Від імені молоді склав подяку голові Крайової управи Б. Багнюк.

Останнім промовцем вечора був п. І. Доросевич, голова Корпорації Дому Молоді, що склав подяку членству, комітетам, будівельному майстрові, архітектові, усім, що склали пожертви на будову, усім достойним гостям, що прибули на святкування, зокрема пластунам та представникам ОУВФ з Ванкуверу, Саскатуну, Ледбриджу та Калгари.

Між почесними гостями бенкету були о. митрат д-р М. Сопуляк, що заступав місцевого Владику Ніла та перший заступник централі КУК д-р М. Суховерський.

По бенкеті відбулась забава з танцями до якої пригравала знаменита сумівська оркестра „Думка".

Під час забави був витягнений квиток на подорож до Гаваїв фірмою „Астра", власником якої є Т. Волошин з Торонта. Уфундовану подорож виграв п. Федоркевич з Ллойдмінсетер, Алберта. П. П. Т. Волошинові належиться щира подяка за цей великий жест та прибуття на святкування з Торонта. Всі гості мило забавлялися під звуки орхестри, а між ними теж міністер праці д-р Б. Гоголь з дружиною.

М. Сус

БЛАГОСЛОВЕННЯ ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В ЕДМОНТОНІ: Зліва: о. крилошанин В. Тарнавський, о. митр. радник В. Чопей, Преосвящ. Владика Єфрем (Кривий), Преосвящ. Владика Ніл, о. крилош. Ю. Ковальський, капелян СУМ.

55 роковини листопадового Збройного Зриву

Члени станиці УГА в Едмонтоні відбули 1 листопада свої святкові сходини, на яких співтворці Листопадового Зриву та учасники української визвольної війни обмінялися спогадами про незабутні дні. Одночасно при провірці нашого відділу УГА зокрема його чисельного стану, показалося, що при основанні відділу було членів 42, а тепер залишилося 13, бо інших покликав Всевишний на відпочинок. В неділю, 4 листопада, як вже було подано в попередньому числі „УВістей" відслужив по св. Літургії панахиду за упавших героїв за українську державність о. митрат М. Сопуляк в сослужінні о. крил. Ю. Ковальського, о. митропол. рад. В. Чопея і о. Р. Ганкевича. Панахиду співав катедральний чоловічий хор під дириг. п. М. Іваника. Церкву виповнили вірні вщерть. Належить згадати, що на панахиді були приявними члени станичної старшини і пластове юнацтво з прапорами, теж взяли участь з прапорами делегати УПА і І. Української Дивізії „Галичина".

По панахиді голова станиці УГА о. митр. рад. Василь Чопей виголосив проповідь „Листопадовий чин і його значення" яку подається нижче для старших як незабутній спомин, а для молоді як ідейний дороговказ для збереження національного життя в діяспорі та для скріплення наших вікових змагань за побудову незалежного й свобідного буття на українській землі.

„Ми зійшлися сьогодні в Божому храмі в так великому числі, щоби помолитись за душі упавших героїв в часі визвольних змагань. Любов рідної Батьківщини, невпинна праця, а навіть життя віддати за неї, не є лише нам вродженим обов'язком, але й доручeним Ісусом Христом, який навчав, що „немає більшої любови, як та, коли хто віддасть душу за друзів своїх". Цю велику чесноту плекала наш молодь у своїх серцях і відтак 1 листопада 1918 р. виявила її ділом „віддаючи душу за своїх друзів". Ніч з 31 жовтня на 1 листопада 1918 р. була надзвичайно важлива в українській історії. Тієї ночі українські військові відділи й пластуни-гімназисти зайняли Львів. В наших думках тепер наче на екрані виринають світлі образи незабутніх днів волі. Найперше показався великий образ: Сірий, холодний 1-го листопада ранок у Львові. Тисячі українського населення біжить на ринок і очі всіх побачили на вежі ратуші блакитно-жовтий прапор, який гордо маяв та сповіщав, що город Львів став знову українським. Тут всі зібрані з радощів плачуть, обнімаються та поздоровляють себе взаїмно словами „Воля, воля! Вже воскресла Україна!" Одночасно дзвони українських церков вигравали пісню перемоги та передавали радісну вістку, що старий-княжий город Льва і вся Галицька Волость назад повернули у правне й фактичне посідання свого відвічного господаря — українського народу.

Три тижні тривали у Львові завзяті бої, але „встоятись нашим не було сили". Для українського вояка зі сіл Львів був чужий, наш вояк не мав вишколу воювати у великому місті, в якому була велика перевага польського населення. Польський вояк був як у себе вдома та навіть каналами вмів переходити з одної частини міста на другу. Тому 21 листопада українські бойові частини залишили Львів. Про дальшу долю й невдачу УГА всім нам відомо.

Незрячі духово говорять, що надармо тоді пролято багато української крови. Їм сміло можна відповісти, що не надармо „тисячі народу впало за свободу". Для нас було важливе, що Листопадовий чин був чином не якоїсь партії чи групи, а всенародної української маси, яка зажадала віддачі рідної землі і влади на ній. Листопадовий чин відновив українську державність по 500-літній ворожій окупації. Збройний Листопадовий Зрив створив нову подію в історії України, яку, по 23 роках, відновлено актом з 30 червня 1941 р. Одночасно Листопадовий чин поклав наріжні камені під національні змагання на міжнародному й внутрішному полі. На нашому внутрішному відтинку громадського життя об'єднав усіх галицьких українців в одну велику сім'ю. Цей збройний чин знищив серед нашого народу духа рабства та створив у ньому духа лицарства, духа боротьби за вільну українську державу, не жаліючи крови і життя. На ідеї Листопадового Зриву виросли українська підпільна організація, відтак УПА і І. Українська Дивізія „Галичина". Листопадового збройного Зриву та визвольних змагань не вільно нам пустити в забуття, зокрема нам на переселенні, де є загрожена наша національна субстанція. Радію цілим своїм серцем участю в панахиді великого числа пластової молоді.

(закінчення на 7 стор.)

Від Товариства Українських Пенсіонерів

В попередному числі „УВ" надруковано допис про Т-во українських пенсіонерів. При ломці сторони перекинено рядки й початок допису вийшов незрозумілий. Повинно бути так:

При Народному Домі в Едмонтоні створилося Товариство Українських Пенсіонерів (Ретайред Юкраініян Кенедієн Ассошійшен). Почин до створення Т-ва дав п. Г. Якимечко, який працює в міському відділі суспільної опіки. Він бачив, як організуються другі національні групи, й заохотив нас кількох старших пенсіонерів зорганізувати наше товариство. Ми скликали сходини пенсіонерів, з яких 60 вписалося до Товариства. З них ми вибрали управу, складену з 12 членів. Споміж неї вибрано голову, секретаря та скарбника. На сходинах вирішено зустрічатися щопонеділка. Автором допису був п. К. Кантор.

Пам'ятник для М. Лучковича

В п'ятницю, 30-го листопада, о восьмій годині вечора: в Народньому Домі відбудуться сходини громадського комітету для збирання фондів на пам'ятник покійному М. Лучковичеві.

Ласкаво прохаємо всіх свідомих українців прибути на ці сходини. Також прохаємо всі наші організації вислати своїх представників на ці сходини для створення репрезентативного комітету в цій справі.

Покійний посол Михайло Лучкович заслужив такий пам'ятник на своїй могилі.

За тимчасовий комітет
Дмитро Прокоп

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

В понеділок, 3-го грудня:
о третій годині пополудні відбудуться сходини Товариства українських пенсіонерів в Народньому Домі з дуже цікавою програмою. Радо вітаємо гостей.

* * *

Неділя, 9 грудня:
Парафіяльний базар стараннями Марійської дружини Пань — відділ ЛУКЖ при церкві св. Юрія Побідоносця, заля УНД-ому, год. 2.30 — 5.00 пополудні. На базарі, що получений з чайним прийняттям, продаж вишивок, та домашнього печива. Під час чайного прийняття виступ дітей парафіяльного садочка.

* * *

о годині 4-ій пополудні відбудуться сходини гуртка книголюбів у помешканні Олени Росляк при 9530 - 109 авеню.

ОСІННІЙ БАЗАР СУМ

Батьківський комітет при осередку СУМ ім. полковника І. Богуна в Едмонтоні запрошує вельмишановне українське громадянство міста й околиці на великий осінній базар, що відбудеться в недію, дня 2-го грудня, 1973-го року, о годині 2.30 пополудні в авдиторії дому Української молоді при 9615 - 153 авеню.

В програмі: відкриття і доповідь п-і М. Демчук, розіграш базарових книжок, випродаж різного печива й вишивок та інші несподіванки. Приходьте з родиною і кличте своїх знайомих. Огляньте будову, в котрій — і ваша більша, чи менша заслуга. Вітаємо всіх. Гостям раді!

Управа: Д. Ґаборак, голова
М. Варава, секретар

УВАГА!

НОВІ – МОДЕРНІ ДОГІДНІ ЗАЛІ

Одна на 600 осіб, друга на 200 осіб, третя на 100 осіб – до винайму на весілля, товариські та родинні прийняття та інші нагоди.

За ближчими інформаціями телефонуйте по 6-ій годині вечора на ч.: 478-4881

Догідне паркування на 1,000 автомобілів.

ЗАВДАННЯ СКВУ І МИ

(продовження з стор. 4.)

себе студії українців в країнах їхнього поселення взагалі, справді одно з великих і потрібних завдань.

СКВУ, подуманий як координаційний чинник українців поза межами України, зокрема їх центральних представництв, повинен бути діловим тілом: при ньому повинні бути референти науки, шкільництва, церков, мистецтва, подружніх справ, громадських організацій, організацій професіоналістів і підприємців тощо. При ньому повинна би теж стало працювати якась дослідно-плянувальна комісія, завданням якої було б студіювати наші поселення і давати поради, що треба централізувати, а що ні, де діяти одинцем, а де спільно і т.д. Тим, які скажуть „ще один провід, ще одна надбудова", я відповім: це все залежить від нас. СКВУ буде точно таким, яким ми захочемо, щоб він був. Проводити — це не служити і не панувати, а вдосконалювати свою спільноту, вести її вгору. Провідники мусять знати більше, розуміти більше і робити більше, але зате — повинні мати повне довір'я і повну матеріяльну і моральну підтримку своєї спільноти. Центральні проводи в поодиноких країнах конечні, але варто комусь думати і за всі країни, варто, щоб хтось спрямовував наші серця і розум в одному напрямі, в ім'я всіх. Якщо захочемо, то СКВУ буде тим зв'язковим, координатором і репрезентантом нашої спільноти поза Україною, чи хоча б своєрідним експериментом, щоб навчитися керувати самими собою, а якщо ні — то будемо далі тупцювати на місці. Ми фантастичні індивідуалісти. Ми відомі із „солом'яного вогню", невитриманости, непослідовности. Часто теж одне говоримо, в що інше віримо, а ще що інше робимо. Як писав колись Шекспір — „світ — це одна велика сцена, а люди — актори". Як зіграємо свою ролю — буде залежати від нас. Я тільки хочу вірити, що у системі вільного спілкування, без примусу, насилля і терору, наш геній повинен заблиснути у повній красі і величі. Треба нам тільки проснутися душею, повернутися до праісторичних джерел, до історичного коріння нашого буття, відгребати елементи, якими ми можемо зчудувати світ. Ми зазнали в цьому сторіччі таких струсів духового, суспільного і політичного характеру, від яких похитнулася віра не лише в людину, але й в Бога. Однак цвіт і овоч закладений ще в зерно людини на зорі появи її предків, і треба те зерно тільки огріти теплом наших серць і мислі. Політично ми ще не оформлені, але лишімо це завдання нашому народові на рідних землях. В країнах нашого поселення використаймо наше оформлення історичне, культурне і релігійне, щоб згадати тільки голові. Якщо захочемо, то дозволимо СКВУ ті форми поліпшити і розвинути, і навіть це виправдає його існування. Зрештою, як я вже згадав, СКВУ може керувати акцією запровадження принципів багатокультурности в країнах, де їх ще не заведено, проголошення і закріплення їх у законах і конституціях, за зразком Канади. Світ — готовий, і ЮНЕСКО може прийти з допомогою теж. Міг би СКВУ й мобілізувати нас на змаг за самозбереження, за вищий рівень нашого культурного життя, студіювати наші поселення, чи навіть зміцнювати їх переселенням з таких країн ,як Польща, Румунія, Югославія тощо.

Сир Вілфрід Лоріє, один із прем'єрів Канади, в свій час сказав, що „Канада — це найвільніша країна світу". І це правда. І це, ще в більшій мірі можна сказати про одну з її провінцій, Алберту. Але — чи це значить, що навіть в такій країні, як Канада, чи в такій провінції, як Алберта, щось прийшло легко? Хто так думає, той помиляється. Навіть у Канаді був, є і буде асиміляційний тиск. Навіть в Канаді мало що не дійшло до бунту, коли французькі канадці почали свою т.зв. „тиху революцію". Навіть в Канаді треба було багато заходів заки прем'єр Трудо проголосив багатокультурність. Закони людських прав давно вже включали свободу мови ,релігії, зібрання і т.п., але принцип багатокультурности — був новим і треба було починати все наново. Запляновaна нова канадська конституція включає вже принцип багатокультурности, але — до затвердження її ще далеко. А треба буде, щоб не тільки її затвердили, але щоб принципи багатокультурности були заґарантовані всіми конституціями світу, щоб всі держави світу підтримували всі культури з державних фондів. Це тому, що збереження національної ідентичности, рідної мови й культури тощо не має нічого спільного і не стоїть на перешкоді доброму громадянству країни, в якій живемо. Політична лояльність не є менша через те, що люди плекають те, що рідне. Якщо англійці. французи, жиди можуть плекати все, що рідне, то чому в нас це мало б бути гріхом? Людяність якраз в толеранції до інших, саме в тому, щоб дати іншим право бути собою, бути іншими, інакшими, право не тільки на життя, але й на розвиток.

Повертаючись до Алберти, задля прикладу, треба згадати, що й там не приходилося легко, заки уряд проголосив принцип „єдности в різнородності", „багатокультурність". Хочу тільки звернути увагу на те, що едмонтонський відділ КУК і КУПіП діяли завжди спільно, одним комітетом, який випрацював чимало меморандумів („бріфів"), і що політики українського роду прийшли з допомогою, як і ціле українське громадянство. За часів попереднього уряду ми мали по нашій стороні міністра культури і послів Василя Томина, Олексу Ґордея, Миколу Мельника, Сенича та інших. КУПіП вів акцію через свій окремий комітет в справі багатокультурности, який включав проф. Манолія Лупула, адвоката Лаврентія Дікура, Василя Косташа, Романа Осташевського, голову КУК адвоката Ярослава Росляка та нашого сьогоднішнього промовця. Хоча уряд Соціяльного кредиту не був перевибраний, проте новий консервативний уряд не міг зіґнорувати пороблених заходів: скликав другу конференцію багатокультурности. Не

(закінчення на стор. 7.)

16-ИЙ З'ЇЗД ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЕПАРХІЇ. Фото: „Академія"

Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ у Едмонтоні

(закінчення з стор. 2.)

про радіопередачі ЛУКЖ. Вони відбуваються кожної четвертої неділі місяця о годині 4.40 пополудні зі станції СіКейЮЕй, і передають українську музику та текучі організаційні й громадські новини;

5. Про організацію українського передшкілля в Едмонтоні згідно з новим проєктом навчання української мови інформували О. Саварин і А. Бумбак.

На закінчення післяобідього засідання зроблено спільну світлину з учасниць з'їзду.

Святочний вечір

Святочною сесією, яка відбулася вечором, провадила Л. Слобода. Вона виголосила вропчисту промову про 30тилітню діяльність ЛУКЖ, про її початки та пізніше поширення її роботи. Також були відзначені імена всіх голів Єпархіяльної управи в належнім порядку: Михайлина Войтків, Анна Прийма, Марія Демчук, Катерина Петецька, Емілія Свист, Анна Буртняк, Ксеня Турко, бл. п. Ольга Салевич, Ліна Слобода. Кожна з них одержала китичку квітів (корсаж).

Після промови Варвара Кошута проспівала дві пісні в супроводі Іванни Грудзинської.

В другій частині вечора відбулася роздача нагород у змаганнях за українську вишивку й традиційне українське печиво. На конкурс вишивки від десяти відділів вислано 67 серветок. Члени жюрі в складі А. Кучер, О. Манастирської та П. Іванець присудили мандрівну чашу Єпархіяльної управи відділові ЛУКЖ при парафії Успення Пресвятої Богородиці в Джаспер Плейсі на один рік, а іншому відділові при катедрі св. Иосафата на наступний рік. Дві менші чаші видано за серветки Анні Прокоп з Беверлі та Д. Макаровській з відділу Пресв. Євхаристії. Нагороди роздавав керівник едмонтонського відділу громадянства Р. Дж. Врей.

Конкурс українського традиційного печива був також дуже успішний. В ньому взяли участь 23 відділи, які надіслали п'ять короваїв, сім пасок, 13 бабок і два калачі. Журі — П. Стеблик, А. Прийма, Н. Цинцар — призначило три нагороди. Першу нагороду за весільний коровай одержала п-і Гонтарик (голова М. Др. при парафії св. Юрія). За паску п-і Бережанська, за бабку п-і Фаріон з Калґари. Нагороди вручала п-а Еріка Бел з відділу громадянства. Того дня управа міста Едмонтону гостила делеґаток обідом, на якому крім делеґаток був Преосв. Владика та голова міста А. Дент. Від Єпархіяльної управи привітала присутніх Марія Демчук і представила А. Дента, якого присутні привітали оплесками. Фірма „Сейфвей" (Харчові крамниці) гостила делеґаток кавою впродовж цілого з'їзду. По конкурсі печива делеґатки одержали й бабки до кави.

Перший день нарад був змістовний і дуже цікавий.

Другий день з'їзду

В суботу рано о. д-р Камінський відслужив у катедрі св. Иосафата Службу Божу. Делеґатки спільно приступили до св. Причастя. О годині десятій ранку почалися дальші наради з'їзду. Головувала Ірина Павликовська.

Пред полуднем відбулася панельна дискусія на тему: „ЛУКЖ, її ідеї і завдання під сучасну пору". Завданням цієї частини роботи з'їзду було докладне ознайомлення членкинь із ідеями і широкими завданнями ЛУКЖ, щоб вони були в стані краще плянувати свою роботу в культурній та громадській ділянках. Саме тому управа присвятила цій частині з'їзду найбільше часу та уваги. Керувала панельною дискусією Катерина Петецька.

Про організаційну побудову ЛУКЖ доповідала Марія Пастушенко. Про наші завдання в релігійній і харитативній ділянках — Ірина Вареница; про культурну ділянку — Михайлина Войтків; про обов'язки громадянок Канади — Лена Слобода.

Подані теми у формі панельної дискусії дали ясний образ наших завдань і викликали велике зацікавлення делеґаток і живу дискусію. Найважливіші думки і пропозиції цієї дискусії знайшли своє місце в резолюціях з'їзду. В основному рішено поширити й поглибити культурну й громадську працю у відділах ЛУКЖ.

Останнє засідання з'їзду

Останнє засідання з'їзду відбулося в суботу пополудні і було повністю присвячене діловим ухвалам.

1. Прийнято внесок контрольної комісії, іменем якої промовляла Е. Сірман, і уділено абсолюторію уступаючій управі.

2. Від резолюційної комісії О. Гладишевська подала проєкт резолюції, який присутні, після дискусії, прийняли одноголосно. (Резолюції подані окремо).

3. К. Петецька, від номінаційної комісії, подала список складу Єпархіяльної управи, який і був прийнятий з малими доповненнями.

Головою Єпархіяльної управи вибрано Наталку Яніцьку. (Склад управи був поданий раніше).

Й. Кулеба подякувала від управи бувшій голові старої управи Л. Слободі за її працю. На закінчення промовляла новообрана голова, яка запевнила з'їзд, що докладе всіх зусиль в праці на користь Церкви та організацій ЛУКЖ.

Вечором відбувся святочний бенкет, на якому було понад 250 осіб. Головним промовцем був дост. Горст Шмід, міністер культури, молоді й відпочинку. Також були присутніми Владика Ніл і Владика Єфрем з Бразилії.

* * *

Бенкет на 16-ім з'їзді ЛУКЖ

Святочний бенкет ЛУКЖ Едмонтонської єпархії відбувся у суботу, 10-го листопада 1973-го року в готелі Мекдоналд, в Едмонтоні.

З'їзд відзначив 30-тилітній ювілей заснування Ліги Українського Католицького Жіноцтва в Алберті. Господинею бенкету була Ліна Слобода, голова ЛУКЖ Едмонтонської єпархії, яка уміло провела програму у двох мовах. Вона ж запросила о. д-ра Е. Камінського, духовного асистента ЛУКЖ, проказати молитву.

Після цього господиня бенкету привітала почесних гостей, членів ЛУКЖ та всіх присутніх. Коротко вона подала історію нашої жіночої організації в Алберті. Спочатку наше жіноцтво гуртувалося при церквах та народних домах. В часі другої світової війни виявилося, що треба було створити жіночу організацію, щоб помогти Канаді у воєнних зусиллях.

Організація українських католицьких жінок на своїм першім спеціяльнім з'їзді вибрала першу провінційну управу в січні 1943-го року, головою якої стала Михайлина Войтків. Перший статут був схвалений Преосв. Нілом у грудні 1943-го року.

У 1944-му році наша організація поширилася на цілу Канаду, було вибрано першу крайову управу у Вінніпезі під назвою Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади.

Після вечері суддя Петро Ґрещук запропонував тост Королевій та Святішому Отцеві.

Ліна Слобода представила присутніх на бенкеті почесних гостей: Преосв. Ніл (Саварин) Едмонтонський Єпископ; Преосв. Єфрем (Кривий) з Бразилії; о. д-р Е. Камінський; о. Р. Ганкевич з дружиною; суддя П. Грещук; п. Г. Шмід — провінційний міністер культури, молоді й розваг з дружиною; п. Д. Боднар — голова крайової управи УКЮ; д-р М. Снігурович — голова централі українців католиків з дружиною; п-і М. Пилипчан — від УКЮ; п. Пилипчан; М. Бойко від Едмонтонського відділу КУК з дружиною; Н. Слобода; п-і Б. Славик — голова едмонтонської дієцезальної управи Ліги римокатолицьких жінок; п. Славик; нововибрана голова ЛУКЖ Едмонтонської єпархії Н. Яніцька з чоловіком; І. Павликовська — кол. голова крайової управи ЛУКЖ; М. Войтків — кол. голова ЛУКЖ Едмонтонської Єпархії і кол. голова Крайової управи ЛУКЖ; К. Чічак — членка ЛУКЖ і посолка до Албертської леґіслятури з чоловіком. На кінці головного стола були два почесні представники Ар-Сі-Ем-Пі у святочному однострої — сержант Д. Насічук і сержант Б. Бузяк.

Першим промовляв Преосв. Єфрем Кривий. Він подякував голові за запрошення на бенкет та сказав, що його вірні то третє покоління українських поселенців народжене в Бразилії. У Василіянській малій семінарії є біля 140 студентів, в Єпархіяльній семінарії — понад 30 студентів. Він теж подякував канадцям за матеріяльну допомогу.

Після цього були привіти від організацій. Д-р М. Снігурович, як голова централі складових організацій Католицької акції дав признання ченам ЛУКЖ за велику працю і подякував за співпрацю у всіх ділянках з організаціями БУКК і УКЮ.

М. Бойко висловив привіт від відділу КУК в Едмонтоні, дав признання за велику працю жіночих організацій, особливо ЛУКЖ, побажав їм якнайкращого успіху в майбутньому та просив їх про дальшу співпрацю.

В. Славик — дієцезальна голова римо-католицьких жінок — привітала нашого Преосв. Владику Ніла і нашу голову Ліну Слободу та висловила признання за участь у крайовій конференції, що відбулася у серпні 1973-го року. Вона привітала також ЛУКЖ, як сестринну організацію, з подібними ідеалами і завданнями. Вона згадала, що ми вже співпрацюємо в сеператних школах і можемо співпрацювати на громадському полі.

Сержант Д. Насічук передав привіт від Ар-Сі-Ем-Пі в столітній ювілей їхнього існування. Тепер Ар-Сі-Ем-Пі нараховує 14,000 службовців і має у своєму складі представників усіх етнічних груп, а не лише англійської та французької. Сержант заявив, що чується канадцем українського походження, на що учасники зареагували довгими оплесками.

М. Пилипчан запросила до слова головного промовця — дост. Г. Шміда — міністра культури, молоді та відпочинку. Його промова була сердечно щира. На кінець він прохав присутніх заспівати „Боже Великий".

Оплески були довгі і гарячі й сльози поблискували в очах багатьох сухачів.

Промову міністра Г. Шміда надрукуємо в цілості.

Преосв. Ніл подякував усім попереднім промовцям, зокрема представникові Ар-Сі-Ем-Пі та ЛУКЖ Едмонтонської Єпархії ЛУКЖ за її невтомну працю на протязі 30-ох років та поблагословив організацію на дальшу працю.

О. Р. Ганкевич закінчив бенкет молитвою та прохав присутніх заспівати членам ЛУКЖ „Многая літа" в цей ювілейний день, що всі й учинили.

Едмонтон відмічує сторіччя НТШ

Марія А. Кейван

В суботу, 24 листопада, Осередок НТШ на Західню Канаду відмітив сторіччя свого матірного товариства ювілейним бенкетом, що відбувся у залі св. Івана під патронатом КУК. Господарем бенкету був адвокат П. Саварин, головним промовцем кол. голова Осередку, інж. В. Мацьків з Торонта.

Вступне слово виголосив теперішній голова Осередку, д-р Яр Славутич. Він згадав засновників НТШ у 1873 р., головних його діячів та колосальний вклад НТШ в українську науку, як на рідних землях, так тепер на еміґрації. Велику діяльність проявляє теж Осередок на Західню Канаду, заснований у 1955 р. На жаль багато членів Осередку вже відійшло від нас, включно з першим головою, д-р І. Німчуком. Їх пам'ять вшанували присутні однохвилинною мовчанкою.

Про ролю та досягнення НТШ говорив теж господар та інші промовці, яких він покликав до слова. Від української православної церкви промовляв Архиєпископ Андрей, від католицької о. митр. радник В. Чопей (в заступстві Владики Ніла, який виїхав до Риму), від албертського уряд складав побажання посол В. Дячук, від місцевого відділу КУК його голова Я. Росляк. Складали привіти теж голови інших місцевих організацій, усно або письменно.

У мистецькій частині програми виступала молода, дуже добра п'яністка п-а Ірка Кунда з творами Лисенка та Шопена.

Головного промовця представив інж. В. Кунда. Тема доповіді інж. В. Мацькова була „Наука і суспільство". Доповідач говорив про взаємновідношення науки та суспільних змін впродовж світової історії. Те саме можна сказати про українську історію, зокрема НТШ може бути клясичним прикладом, як наука йде рука в руку зі змаганнями нації. Навіть сьогодні, у підсовєтській дійсності, українські науковці працюють для добра українського народу, наскільки це можливе. Роля української науки на еміґрації є дуже відвічальна.

Двадцятихвилинна доповідь була дуже змістовна і вимагала повної уваги слухачів. Тому, на мою думку, головну доповідь треба б було дати на початку імпрези (перед привітами та мистецькою частиною, а не при кінці, коли увага публіки вже природно послаблена).

Все ж таки імпреза була вдалою. В ній взяло участь 220 осіб, теж розпродано 50 примірників „Західньоканадського Збірника", який тільки що вийшов з друку заходами Осередку НТШ на Західню Канаду. Треба додати, що Осередок плянує видати другий збірник у 1975 р. для відмічення свого двадцятиріччя. Плянує теж дальше влаштовувати прилюдні сесії і можна надітися, що участь едмонтонської публіки на сесіях НТШ у другому сторіччю буде численнішою, ніж була у першому.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

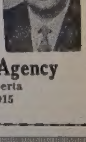

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 436-4466 — 424-0915

ORBIT

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Восетна-Едмонтон, Алберта

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ІЛЛІ І ТЕКЛІ БАБІЙ

п-во Ілля і Текля Бабій

Парафіяни Восетни, Ілля і Текля Бабій відзначували золотий ювілей подружого життя в суботу, 10-го листопада ц.р.

Уся врочистість відбулася в Едмонтоні, в доньки Стефанії і зятя Миколи Виваль, членів парафії св. Йосафата.

У суботу, 10 листопада, в год. 4.00 пополудні відслужив о. М. Дядьо, односельчанин ювілятів св. Літургію в катедральному храмі, на якому були приявні, крім ювілятів, їхні діти, внуки, правнуки, родина й приятелі.

Обоє ювілятів відбули св. сповідь і приняли св. Причастя, щоб Євхаристійний Христос кріпив їх на дальші роки спільного пожиття.

Після св. Літургії о. М. Дядьо уділив ювілятам благословення, а всі приявні відспівали „многі літа".

В год. 6-тій вечора відбулася в домі зятя й доньки вечера. Крім тих, що були в церкві, приїхали ще сусіди ювілятів із фармів і зі Смокі Лейк та з Восетни.

Ювіляти засіли за стіл, на якому пишався ювілейний „кейк". Прикінці вечері промовив присутний з дружиною о. М. Дядьо. Він подав, що обоє ювіляти походять зі села Доброводи, збаражського повіту, тернопільської області.

Ілля Бабій народився 21 квітня 1902 року. До школи ходив в рідному селі а при тому помагав своїм батькам у господарці. 16-літнього хлопця забрали до української армії, з якої повернув по шести місяцях з під Білої Церкви — Україна.

В 1921 році його забрали до польської армії, в якій він вислужив два роки. Коли повернувся з війська оженився з Теклею, з дому Купина, якої рідний брат є священиком в Україні. Їхній шлюб відбувся 10-го листопада 1923 року — точно — 50 років тому.

Обоє молодята господарили до 1940 року. 10-го лютого того року забрали їх большевики на Сибір, де серед горя, біди, нужди й голоду перебули обоє з діточками два роки. 13-го лютого 1942 року СССР дав амнестію польським громадянам і позволили йти, куди хто хоче. Наш ювілят Ілля знав, що найлекший спосіб вирватися з московського пекла, то вступити до армії Андерса, що якраз тоді організувалася проти Німеччини, по стороні аліянтів. Як кол. вислуженому воякові і підстаршина польської армії ювілятові то вдалося легко й він в короткому часі, разом з родиною, виїхав до Тегерану, в Персії. Тут перебув він вишкіл і, після восьми місяців, виїхав до Палестини, а родину вислали аліянти до Африки. Відвідуючи родину, побував наш ювілят через три місяці в Африці. Подорож по „пів світу" закінчилася для нашого ювілята в Італії, де він перебув бій за Монте Касіно й тут дочекався кінця війни.

Після закінчення війни він переїхав до Англії, куди приїхала згодом і його родина. По шести місяцях, завдяки п. Іванові Чорному (односельчанинові) і п. П. Варуні, 6-го серпня 1948 р. він приїхав до Канади і поселився в Восетні. Приятелі з Добривід та нові знайомі допомогли йому знайти мешкання і працю. Згодом наш ювілят рішився купити фарму, що й зробив і на тій фармі веде прибуткове господарство до сьогодні.

„Нині ми зібралися тут пошанувати з нагоди золотого ювілею п-во Іллю і Теклю Бабій, якими Господь Бог опікувався продовж довгих років їхнього життя. Вони дякували Богові, і ми з ними, у св. Літургії дякували за одержані ласки і просили Бога про дальші ласки і опіку, щоб ювіляти прожили ще много щасливих літ" — закінчив о. бесідник.

На кінець о. М. Дядьо перечитав гратуляційного листа від нашого Владики Ніла. Ювіляти були видимо зворушені, що й наш Владика Ніл, хоч духово, загостив на їхнє золоте весілля. В їхніх очах можна було бачити сльози вдячности.

Гості ще довго гуторили, забавлялися, співали і згадували минуле.

На „УВ" передано 15 долярів. За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

о. М. Д.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. РОЗАЛІЇ АНДРІЇВ

У вівторок, 21 серпня ц.р. упокоїлася в Бозі на 92-ому році життя бл. п. Розалія Андріїв. Покійна походила родом із міста Гусятин, Західна Україна, де прийшла на світ в родині Николая та Юлії з Возьних Молчанів.

В Гусятині покійна Розалія провела свої дитячі й молодечі літа й звідси 1897 року вона виїхала з батьками та родиною до Канади. Тут родина Молчанів осіла в околиці Чипмен. В короткому часі після приїзду вона вийшла заміж за Михайла Єлиняка. Молоде подружжя мало лиш одного сина, який скоро помер. В 1918 році, в часі загальної пошести інфлюенци („флю") відійшов у вічність теж і Михайло Єлиняк і покійна Розалія залишилася вдовою.

Незабаром відтак покійна Розалія зустріла Николая Андріїва з Едмонтону, що залишився теж удівцем із шістьома дочками, й вийшла за нього заміж. Після одруження подружжя Андріївих перейшло жити на фарму до Чимпен, де вони фармували до 1952 року. Подружжя Андріївих поблагословив Бог ще двома дочками.

В часі побуту в Чипмен покійна Розалія та її чоловік були діяльні в місцевій парафії та в церкві, як теж і в місцевому Народному Домі. Не було ніякого підприємства, чи то в парафії, чи то в Народному Домі, в якому покійна Розалія не брала би участи, або не допомагала. Після приїзду до Едмонтону подружжя Андріївих стали зразковими парафіянами катедральної церкви св. Йосафата, де рівнож допомагали, чим могли, в праці церковних та парафіяльних організацій.

В 1959 році відійшов у вічність чоловік покійної Николай і вона залишилася вдовою. Останні роки свого життя вона провела в допо-

бл. п. Розалія Андріїв

міжному шпиталі, де її часто відвідували її діти.

Покійна залишила в глибокому смутку три дочки: Йосифу, заміжну за М. Старком у Чипмен, Сестру Служебницю Анатолю в Ансінії, Конн. США та Анелю Ахтем у Едмонтоні, 15 внуків та 22 правнуки. Крім того, брата Алберта Молчана та дві сестри: Йосифу, заміжну за Ю. Дідухом та Емілію, заміжну за Ст. Філіпсом — всі в Едмонтоні.

Оплакують покійну теж п'ять дочок: Єлисавета, Амалія Гармата, Тельма Єленяк, Сестра Служебниця Минодора та Вероніка Кошка.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужили катедральний парох о. крил. Ю. Ковальський та о. С. Хміляр ЧСВВ в п'ятницю, 24 серпня. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужили оба священики в суботу, 25 серпня в катедральній церкві св. Йосафата. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

З нагоди похорону передано на „Українські Вісті" 15,00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійній Розалії вічна пам'ять.

Черговий фундатор Українського Архіву-музею

У ЕДМОНТОНІ

Стефан Василевський черговий фудатор і дійсний член Архіву-Музею вплатив 500.00 дол. на фонд архіву-музею.

С. Василевський народжений в Холоєві, повіт Радехів, в Україні, одружений. Приїхав до Канади 1927 р. Мають двох синів: Володимир закінчив студії і є в Калгари вчителем в середній школі, другий син Олег був відзначаючим студентом нагороджений золотою медалею, закінчив студії хемії зі ступнем доктора, а тепере живе у США.

Дочка покінчила вишкіл у лябораторії, одружена і живе теж у США.

С. Василевський в Канаді працював зразу як будівельний робітник, потім був купцем, провадив власний ресторан, а від 1947 р. будівельним контрактором і доробився поважного майна. П. С. Василевський належить до Української Православної Церкви і є членом катедри св. Івана в Едмонтоні, фундатором Інституту св. Івана в Едмонтоні, довголітний член та кількаразовий член управи філії УНО в Едмонтоні.

Він є теж членом Т-ва українських піонерів у Едмонтоні.

Тепер п. Василевський є на пенсії, але цікавиться українським суспільно-громадським життям та бере в ньому живу участь.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ Ч. 12-60

С. Василевський фундатор — 500.00 дол.

П. Малофій — 200.00 дол.

По 100 дол.: В. Т. Лупул, д-р І. Паран.

По 50.00 дол.: п. М. Довганюк і „Вестерн Труф Експрес Лтд."

По 25.00 дол.: адв. П. і О. Саварин і „ГАБ Готел (Едмонтон) ЛТД.

Всі жертводавці з Едмонтону. Дирекція Архіву-Музею щиро дякує за зрозуміння й піддержку важливого діла, яке ми завершуємо, щоб зберегти в пам'ять українських піонерів у Канаді.

Дирекція дуже доцінює теперішні пожертви, бо вони допоможуть докінчити скорше перебудову музейного приміщення та віддати Архів-Музей до користування українській спільноті в Канаді. Також просимо надсилати матеріяли, для збереження їх у Архіві-Музею. Адреса:

UKR. CAN. HIST.
MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905

Вобман, Алберта

ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ ІВАНА И РОЗАЛІЇ ХОМЦІЙ

п-во Іван і Розалія Хомцій

В суботу, 15-го вересня вечером діти п-ва Хомцій влаштували прийняття своїм родичам та друзям у громадській залі Вобману з нагоди їхнього золотого ювілею з дня одруження.

Іван та Розалія Хомції одружилися в Україні і скоро після того виїхали до Канади. Незабаром вони поселилися у Вобман, де Іван Хомцій дістав роботу при Сі-еН-Ар, на якій і протримався до самої відставки.

Подружжя Хомціїв мають п'ятеро дітей. Всі вони були присутні на цій щасливій оказії. Також були присутні 13 внуків, щоб ушанувати своїх дідуся та бабуню. Тільки один з онуків з Інувіку (Північно-західня територія) та двоє інших з Лас Вегас не могли прибути.

Фред Хомцій, двоюрідний брат Івана та Анна Машталір з Фаліс теж приїхали на святкування п'ятьдесятилітнього подружжя.

Жінки з Вобману подали смачну вечерю. Під час споживання смачних страв, гостей головного стола познайомили з рештою присутніх. Тоді ж були проголошені привіти та поздоровлення, що прийшли на адресу ювілятів.

Василь Павлик з Едмонтону, давній друг Хомціїв, запропонував тоаст на здоров'я ювілейної пари, а Василь Хомцій у небагатьох гарно дібраних словах, від імени всіх приявних, побажав їм щастя й здоров'я в майбутньому. Також при цій нагоді ювілятам подарували зручне розсувне крісло („реклайнінг чер").

Визнаючи важливість події серед гостей були пан Вільям Пурді, член Албертської леґіслятури з дружиною, який склав поздоровлення від імені Провінції, й передав ювілятам грамоти від ґубернатора Ґранта Мекювана та прем'єра П. Лоґіда.

П. Хомцій в англійській та українській мовах висловив свою подяку та визнання своїм дітям і приятелям. Після цього провели мило вечір на танцювальній забаві.

З нагоди прийняття передано 10.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще многих літ.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. МИКОЛИ ІВАНКОВА

Невмолима смерть забрала нежданно 10-го травня ц. р. бл. п. Миколу Іванкова. Покійний прийшов на світ в селі Трибухівцях, повіт Бучач, в Західній Україні, 12-го грудня 1902 року. Початкову школу закінчив в рідному селі і згодом працював довгі роки як книговод в місцевій кооперативі „Побіда". Покійний Микола брав активну участь в суспільно-громадській праці в рідному селі Трибухівцях. Був активним членом пожарничо-руханкових товариств „Сокіл" і „Луг", аж до їхнього розвязання польською владою в 1930 роках.

Як молодий юнак переживав бурхливий час Великого Листопадового зриву та незабутньої Чортківської офензиви УГА, про яку часто любив згадувати і

бл. п. Микола Іванків

розповідати. В 1925 р. одружився з Пелагією Ґуґлич з того самого села і почав нове родинне життя.

В розгарі другої світової війни місто Бучач і довколишні села опинилися в першій лінії німецько-большевицького фронту. Цілі села були евакуовані і багато родин, а між ними бл. п. Микола були вивезені на примусову працю до Німеччини. Покійний працював в Берліні у фабриці взуття аж до самого закінчення війни, 8-го травня 1945-го року. Безнастанні бомбардування і зв'язані і цим страхіття залишили незатертий слід в душі покійного Миколи і його родини.

По розвалі Німеччини, мільйони бездомних людей лишились на ласку й неласку переможців. Сотні тисяч українців не хотіли вертатися під владу червоного сатани і залишились в таборах так зв. „Переміщених осіб", між ними теж родина покійного Миколи. В такому таборі, що був зорганізований в місті Ґерсфелді, Західня Німеччина, перебував покійний Микола з родиною аж до 1948 р. В цьому році за старанням свойого вуйка Івана Зазулі зі Ст. Майкел в Алберті, покійний прибув з родиною до Канади і проживав в цьому наскрізь українському містечку, більш як один рік.

В 1949 р. покійний перенісся з родиною до Едмонтону і працював при рафінерії оливи аж до своєї нежданної смерті. В 1967 р. відійшла у вічність його дружина Пелагія. Покійний одружився вдруге 1968 р. з Марією Романів, та не натішився довго своїм новим супружжям. Невмолима смерть забрала його у вічність. Покійний і тут, на новій прибраній батьківщині, включився в зорганізоване українське життя. Був прикладним членом парафії св. свщ. Йосафата та активним членом „Клюбу мужчин" при цій же парафії.

Похоронні відправи відслужив парох катедри Всеч. о. крилошанин Ю. Ковальський, при співі мішаного катедрального хору, під керуванням М. Іваника. Покійного похоронено на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

На поминальному обіді, що його зорганізував „Клюб Мужчин" при катедрі св. свщ. Йосафата, на заклик Николи Олійника, присутні зложили на пресфонд „УВ" 35.00 долярів.

Щира подяка жертводавцям, а покійного Миколу хай Всевишній прийме у всої небесні храми.

Щиру подяку складають родині і всім приятелям та знакомим покійного, що причинились до похорону в глибокому смутку

дружина Марія
і син Михайло

Голлов Лейк, Алта

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ІВАНА ДЕМКОВА

З важким горем і смутком згадуємо тебе, дорогенький наш сину, в четверту болючу річницю твоєї смерти. Того дня покрилася вся твоя родина та вся околиця великим смутком і жалем, що тебе вже не стало між живими.

Відійшов ти від нас 21 листопада 1970 року. Спочивай там вічним сном, нехай та канадська земля буде тобі пером. Ми за тебе не забудемо, доки будемо жити й будемо просити Милостивого Господа, щоб тебе прийняв до свого царства, де нема ні горя ні смутку, а життя вічне. В річницю смерти згадують тебе твої батьки, брат і сестри та всі, що тебе знали й любили. Покійний Іван помер на 41-ому році життя. Він прийшов на світ 6 квітня 1929 р. в Лішор, Алберта. Його батьки Петро Демків та Марія з дому Ромах походять з села Вулька Мазовецька пов. Рава Руська. Батько приїхав до Канади 1926 р., а мати в 1928 р. Вони фармували зразу в Лішор, а в 1932 р. перейшли фармувати на Голлов Лейк. Як батьки перейшли до Едмонтону на відпочинок, покійний фармував самий — через два роки — до своєї смерти. Покійного похоронено з парафіяльної церкви в Дарлінг на місцевому цвинтарі.

В річницю смерти, в понеділок, 26 листопада відслужено в катедральній церкві св. Йосафата поминальну Службу Божу за спокій душі покійного Івана.

З нагоди поминок батьки покійного передали 10 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а пам'ять про покійного Івана нехай живе вічно.

Норт Баттлфорд, Саск.: супружий ювілей

П-ВА ПАВЛА і ОЛЬГИ БІДИК та П-ВА МИХАЙЛА і ЕВИ ЦИБА

В неділю 21 жовтня 1973 року п-во Павло і Ольга Бідик, члени нашої української католицької парафії святкували свій 25-літній супружий ювілей. Це родинне свято приготовили брат Михайло Лещишин з дружиною Гелен, діти Филис і Богдан та рідна тітка п-і Ева Циба з Гефорд.

По Службі Божій місцевий парох о. Б. Бачинський поблагословив п-во Бідиків, побажав Божого благословення, а присутні вірні відспівали „многая літа".

Ювілейна гостина почалася обідом, в годині першій в домі ювілятів. Господарем свята був п. П. Лещишин з Едмонтону. Діти, рідні та гості зложили п-ву Бідикам свої щирі побажання, бажаючи кріпкого здоров'я та щасливого життя зі своїми дітьми. О. парох у свойому слові підчеркнув глибокий християнський характер нинішного свята. П-во Бідики приступили до св. Сповіді та Причастя та приняли від Христового священика благословення на дальше добре та примірне християнське життя. Вони є примірними членами парафії, ревними християнами, та добрими родичами для своїх дітей. Доня Филис внесла гарно удекорований весільний кейк, та зложила ще раз свої побажання, а по хвилі внесено другий весільний кейк та обявлено, що нині є сорок п'ять літ від дня вінчання п-ва Михайла і Еви Циба, тітки і вуйка п-ва Бідиків. Цю несподіванку приготовили п-во Бідики зі своїми дітьми, для своєї доброї тітки і вуйка. П-і Ева Циба — тітка п-і Ольги Бідик, часто своїми добрими порадами та поміччю, заступала не раз ювілятці рідну маму, що так вчасно відійшла з цього світу. Присутні приняли цю новинку рясними оплесками, зложили побажання п-ву Цибам, та відспівали многая літа. По обіді деякі гості відійшли до своїх зайнять, за те приходили інші запрошені гості й так на щирій приятельській гутірці минуло пополудне. Пізно вечером гості залишили гостинний дім п-ва Бідиків.

В часі гостини переведено збірку на прес-фонд „Укр. Вістей", яка дала 19 долярів. За жертву щиро дякуєм, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

С. Б.

Похорон в Саскатуні, Саск.

БЛ. П. ПАВЛА ВЕРБІЦЬКОГО

В середу, 2 травня ц.р. упокоївся в Бозі бл. п. Павло Вербіцький, проживши 81 років свого трудолюбивого життя.

Покійний прийшов на світ 17 жовтня 1891 року в селі Шупеївці, пов. Заліщики, Західна Україна. До Канади приїхав він 20-річним юнаком в квітні 1911 року. Тут працював через кілька місяців у фабриці заліза в Гемилтоні, а осінню того року переїхав до Саскачевану, де дістав працю в залізничій компанії Сі-Ен-Ар. Він працював при будові й направі залізничих шляхів і в 1916 році був призначений „форманом" при Сі-Ен Ар-і. Відтак він працював протягом вісім років у Кадворт, а 25 років у Вакав, Саск. Разом пропрацював він у Сі-Ен-Ар-і 41 років. Останніх 21 років він прожив на пенсії в Саскатуні, де був членом катедральної парафії св. Юрія.

Він одружився 19 липня 1919 р. в Ст. Юліен, Саск. із Анною Біскаль. Подружжя мало дочку Джін, зам. за Л. Стерном з Тісдейл та синів: Павла, що був акавитантом у Єлловнайф і помер 1959 р., Едварда, що вчителює в Саскатуні та Віктора,

бл. п. Павло Вербіцький

що є при Ар-Сі-Ем-Пі в Дартмунт, Нова Скошія. Він діждався теж 9 внуків та трьох правнуків.

Покійний Павло Вербіцький був знаний зі своєї погідної вдачі та щирого гумору, яким звеселяв кожного. Він мав теж свою життєву філософію, яка дозволяла йому легко поборювати всі життеві труднощі. Він був теж довголітним передплатником „Українських Вістей".

З нагоди похорону син Едвард переслав 15.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Павлові вічна пам'ять.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

ЗАВДАННЯ СКВУ І МИ

(закінчення з стор. 5.)

міг зігнорувати наших вимог тому, що багато з нас займають видні місця в його партії, тому що є 12 послів українського роду, між ними 2 міністрів, а з них — д-р Альберт Гоголь, член кабінетного комітету в справі освіти і міністер праці, якому українська спадщина дуже дорога, заступник „спікера" Василь Дячук, відома діячка з ЛУКЖ Катруся Чічак, знаний з праці в БУК адвокат Юліян Козяк. Коли б ми мали таких людей у всіх легіслятурах Канади, у всіх парляментах країн, в яких ми живемо ,чи уявляєте, як ми стояли б? Чи розумієте, яка це є сила, коли суспільні провідники працюють рука-в-руку з українцями послами так, як це є в Алберті?

Спротив був, є і буде: шовіністів, з одного боку, а з другого — іншомовних громадян, які засимілювалися і не терплять тепер тих, які не хотять йти їхнім шляхом. До речі, ті другі часто гірші, ніж ті перші. Коли, нпр., в 1958 р. уряд Алберти проголосив введення української мови в середніх школах (X, XI і XII клясах), то якийсь, мабуть, наш власний „Іван без роду", дуже протестував в місцевому щоденнику, підписавшись словами „один, який змінив своє ім'я". Він радив: "Якщо ти в Римі, то поводися як римлянин", начебто кінь, коли зайде до коров'ячої стайні, повинен рикати, як корова. Місцеві газети теж ставили опір, кидаючи нам в очі такі нісенітниці, як „балканізація" Канади, начебто політична льояльність мала щось спільного з мовою і культурою людини. Але всі протести нічого не помогли. Накінець було визнано, що кожна людина має природне право говорити з рідною мамою на рідній мові і берегти в своїй душі те, що їй рідне.

Немає і непотрібно інтернаціонального еспаранта, а навпаки — хай живуть воля, соціяльна справедливість, свобода культурної та національної ідентичности, гуманізму взагалі — це музика майбутнього, справді вільної людини і людства, хоча як вона здається далекою. Хто, зрештою, може протиставитися філософії повноцінного життя в країнах в яких ми живемо, навчаючись „чужому", а при тім „не цураючись" свого? Йдеться чейже про філософію життя в різних країнах на принципах християнства, демократії і багатокультурности, йдеться про ідейність тих, які хотять зберегтися, бо остаточно без ідеалів — навіть найкращі методи не поможуть. І так, як дорога до Бога, так і дорога до збереження нашої фізичної і духової субстанції в країнах нашого поселення — завжди вела, веде і буде вести під гору. Мало того, я думаю, що кожна генерація має святий обов'язок не тільки передати все те, що вона сама одержала, але й побільшити свою спадщину так, як у притчі про євангельські таланти. Того вимагає історія, ненароджені ще нащадки наші.

І тому шлях у майбутнє — нелегкий, але ним пройдуть успішно тільки ті, які сповнені вірою у свій народ і Божа призначення, сповнені надією. Треба буде багато зрозуміння і почуття відповідальности, серця і розуму. Український пророк Шевченко глядить на нас із своєї високої могили над Дніпром, глядів і в той час, коли писав до нас, „ненароджених". Проте, наказу свого не міняє: „І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь!" Не міняє теж клятви: „Бо хто матір забуває, того Бог карає", ні свого безсмертного „Заповіту". Перед нами безконечні можливості, але використання їх залежить від нас. Невидима рука Господня післала нас на нові континенти. Хіба можете припустити, що так, без пляну, Божий Літописець мовчки сидить з пером у руці і записує у книзі буття нашого народу всі факти? Чи хочемо, щоб Він писав далі, чи щоб замкнув книгу нашого буття і відложив перо? Ось питання, яке стоїть перед українцями у світі! Чи приймемо визов призначення, чи ні? Чи виконаємо наші зобов'язання щодо майбутніх поколінь?

Я вірю, що українці в світі житимуть і розвиватимуться, як і в те, що Україна одного дня осягне свою самостійність! І тому, ще раз цитую Сент-Екзюпері, повторю його слова:

„Треба врятувати духову спадщину, бо геній народу зів'яне; треба врятувати самий народ, бо спадщина пропаде. Для добра мого краю доведеться мені кожну мить діяти в цьому напрямі всією силою моєї любови".

55-ті роковини . . .

(закінчення з стор. 4.)

Знаю, дорога молоде, що плекаєте в своїх серцях велику чесноту любови України, звідки вийшли Ваші батьки й діди. Для тебе, українська молоде, народжена в Канаді, для скріплення згаданої любови Батьківщини наведу зразковий приклад з теперішної ізраїльсько-арабської війни.

Араби з переважаючим військом і воєнним матеріялом почали війну з Ізраїльською малою і молодою державою та загрозили її існуванню. Тоді впродовж кількох днів з Канади і Америки виїхало 30,000 жидівської молоді на поміч ізраїльській державі. Ті молоді добровольці не говорили, „я роджений в Канаді, а Ізраїль хай боронять її уродженці". Вони ж бо любили Ізраїль, відвічну жидівську землю, не менш Канади.

Тому на великій ідеї листопадового зриву й визвольних змагань виховуймо наші прийдешні покоління, а всі ми члени української спільноти докладаймо всіх зусиль до взаїмної любови і національної одности, бо всякі крамоли і міжусобиці ослаблюють нашу творчу силу.

Тут серед чужинців свідчім про живучість Листопадової Ідеї не тільки в наших серцях, але теж в діях нашого щоденного життя.

Молімось, за душі померлих з УГА і інших українських ветеранських одиниць та одночасно благаймо Предоброго Бога, щоб дозволив нам діждатись благославенної хвилини, про яку говорить пісня:

„Вдарять дзвони в велику годину
І в останній підемо ми в бій,
Ти воскреснеш моя Україно,
В повнім блеску і в славі своїй!"

о. В. Чопей

Меценати „Західноканадського збірника" НТШ

(Список четвертий. Пожертви отримано до 15 листопада):

100 дол. — Фільмова служба, дир. Й. Степа; 50 дол. — о. д-р В. Лаба; 25 дол. — д-р М. Якимечко; 20 дол. — д-р М. Снігурович; по 12 дол. — д-р М. Гладишевський; по 10 дол. — о. М. Мартинків, інж. М. Стефанів, інж. М. Хома; 5.00 — інсп. І. Горецький.

Щиро дякуємо!

Управа Осередку НТШ на Західню Канаду

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВІКТОР КУПЧЕНКО

В. ГАВРИШ

Покійний Віктор Купченко був не лише добрим фаховим друкарем, але він мав теж і письменницький талан і писав статті, нариси та вірші, які друкував у різних часописах та журналах. Протягом 10-и років він був дописувачем до українських часописів, що виходили в Чернівцях (Буковина), до яких писав про життя й побут українських поселенців із Буковини в Канаді. Під своїми дописами він деколи підписувався своїм правдивим іменем, деколи писав лише псевдонім „В-ко", а ще в інших підписувався іменем Грушка, що було родовим прізвищем його матері.

В. Купченко писав теж деякі статті й на релігійні теми.

В покійного Віктора ще з молодих років проявилася велика любов до літератури й писання. Він любив багато читати, знав багато й у вислідi був дуже розсудливий та мав широкий світогляд. Українську літературу знав не лише з книжки — історії літератури, — але він прочитав майже всі важніші українські книжки. Притому він був надзвичайно талановитий, високої національної свідомости, з вродженою інтелігенцією, а притому надзвичайно скромний. В. Купченко був глибоко релігійною людиною, прив'язаною до своєї Церкви та свого обряду.

Варто згадати, що коли д-р В. Кірконелл писав свою історію українців у англійській мові, то покійний Віктор Купченко був його дорадником при писанні цеї книжки. Також д-р А. Гантер з Вінніпезького університету, який перекладав твори Т. Шевченка на англійську мову, користувався заввагами та порадами В. Купченка при своому перекладі.

В часі свого побуту в Едмонтоні В. Купченко брав живу участь в місцевому суспільно-громадському та церковно-релігійному житті. Він був членом собору св. Івана та Інституту св. Івана, де протягом кількох років навчав студентів Інституту українознавства. Він був теж членом Товариства Українців Самостійників (ТУС), від якого був протягом кількох років представником до місцевого відділу КУК. В. Купченко виголошував теж цікаві доповіді та реферати на різні загально-українські теми. Його доповіді тішилися великою популярністю, бо він їх добре підготовляв й гарно виголошував.

Між українським громадянством Вінніпегу, а згодом Едмонтону втішався покійний Віктор великою повагою та пошаною, тим більше, що він був дуже толерантний у відношенні до всіх й шанував чужу думку та чужі переконання.

Помер Віктор Купченко 19 вересня 1970 року на 78-ому році життя, залишаючи по собі гарну й добру пам'ять, одного зі скромних, але дуже чесних і простолінійних українських патріотів, які зберегли своє українське ім'я та свою національну свідомість і приналежність до українського народу й у вільній канадській землі.

Посилюється знущання над проф. Плющем

Ню Йорк. (Прес. Служба ЗП УГВР). З України наспіли вістки про погіршення стану здоров'я проф. Л. Плюща. Л. Плющ, к. співробітник Інституту Кібернетики Академії Наук УРСР, був заарештований в Києві ще в січні 1972 р. і тепер перебуває в психіятричній лікарні в Дніпропетровську.

Проф. Л. Плюща, людину умово здорову, насильно держать між нервово хворими та дають йому лікарство, яке викликає в нього судороги, болі шлунка, а також приводить до запалення ясен і болю зубів. Такі наслідки ліку галоперідолу, можна, за опінією лікарів ліквідувати, або послаблювати при умові заживання т.зв. коректора, іншого лікарства, що його однак відмовляють Плющеві. Дружина проф. Плюща, Т. Житникова мала з ним побачення в половині жовтня ц.р. Хоч вони мали дозвіл на годину розмову, сторожа забрала Плюща скоріше, бо він дістав приступ судорогів і не міг продовжувати побачення. Незалежно від такого стану здоров'я Плюща, його перенесли в перших днях листопада з камери ч. 12 в камеру ч. 9, в якій немає туалети і з якої хворих випроваджують тільки три рази денно.

Як ми вже повідомляли раніше, в серпні органи КГБ зробили обшук в квартирі Тетяни Житникової. Тепер стало відомо, що при обшуку вони забрали три поштові картки, що їх Житникова одержала від дружини Віктора Некипєлова, арештованого у Владимирі. Забрали також у Житникової її письма до психіятрів, які „лікують" її чоловіка. При тому Житникову обвинувачували у здогаданих зв'язках з „сіоністами".

Виступ міністра здоров'я й суспільної опіки М. Лалонда на СКВУ

Іменем прем'єра та уряду Канади я вітаю вас усіх, зібраних у цій залі. Це перший раз, що ваш конгрес відбувається в Канаді. Ми надіємося, що ваша діяльність тут буде успішною й що ви заберете з собою теплі згадки як про Торонто, так і про канадську гостинність.

Треба також привітати наших господарів Комітет Українців Канади, що успішно зібрав таку велику кількість людей українського роду з багатьох частин світу. КУК також заслуговує на окрему подяку за його безперестанну роботу в доведенні до свідомости канадців фактів про вклад українців у життя Канади.

З того часу, як перші українські емігранти ступили на канадську землю в 1891-му році, наше українське населення зросло до більше як півмільйона і стало п'ятою по величині етнічною групою Канади.

На протязі багатьох років ви збагатили канадське життя важливими внесками в рільництві, громадському житті, в комерції та індустрії, в освіті, архітектурі та мистецтві. Незліченні канадці інших етнічних походжень полюбили українські страви, музику й танки. Деякі з нас познайомилися з українськими письменниками в перекладах, включаючи сюди вашого національного поета Шевченка.

Ми свідомі також того факту, наскільки біднішою була б Канада і світ без українських малярів, артистів та мистців. Вже лише мало дехто з канадців не знає про живучість української культури в Канаді та її глибокий вплив на канадське національне життя.

Цього вечора я хотів би використати цю нагоду описати в загальних рисах політику багатокультурности Канади, яка на нашу думку — єдина свого роду в світі. Підтримка цієї політики виразно ілюстрована тим фактом, що федеральний уряд Канади виділив 10 мільйонів долярів спеціяльно для потреб багатокультурности, кромі інших витрат у цій ділянці, теж фінансованих федеральним урядом.

Поняття багатокультурности виникло з того факту, що як хтось слушно зауважив, кожний окремий канадець то член якоїсь національної групи. Мовно канадський загал розпадається на три частини: одна третина — англомовна, одна третина — франкомовна і одна третина ні перша, ні друга. В Канаді виходить понад двісті часописів мовами відмінними від англійської чи французької, а серед них більше як 30 — українських. У нас існують великі і ярко окреслені національні дільниці деяких містах та сільських місцевостях.

Проблема етнічних груп досить складна. Її вирішення основувалася на факті, що, хоч Канада має дві офіційні мови, проте вона не має офіційної канадської культури. Тому всі громадяни Канади мусять бути рівними.

Уряд поділяє погляди Королівської комісії в справах двомовности і двокультурности, що приналежність до тієї чи іншої етнічної групи в основному не визначається ні рідною мовою ні походженням, але почуттям „збірної волі до життя".

Ми почали програму, яка повинна збільшити свідомість всіх канадців, що наше суспільство різноманітне. Для цього треба зробити цю різноманітність більш видимою, ніж це було до цього часу, як наприклад організацією канадських річних фестивалів народного мистецтва, що відбуватиметься в Оттові в часі найбільшого доплину туристів. Різні етнічні групи виступатимуть в театрах в рідних мовах, або в англійській, чи французькій. Кращі з цих груп зможуть виїзджати з концертами чи виставами до різних міст Канади.

Нам відоме існування видатних творів про канадське життя, писаних в мовах відмінних від англійської чи французької. Уряд плянує призначити фінансові засоби, щоб перекласти їх і зробити доступними для всіх канадців.

Національна фільмова рада Канади випускає тепер 20 півгодинних фільмів про різні етнічні і культурні групи Канади. Український фестиваль в Давфині, Октоберфест (свято жовтня — нім.) в Кіченер-Вотерлу, китайський новий рік у Ванкувері та інші подібні події — „природні" події для фільмування. Фільмова рада на кінці цього року матиме понад 100 фільмів у 23 різних мовах.

Інші агенства Канади, такі як „Музей людини", „Національна бібліотека", і „Публічні архіви" поширюють свої програми, щоб залучити також більш видні внески наших етнічних груп до розвитку країни.

Вже пишуться 16 історій канадських етнічних груп, а сім інших теж незабаром будуть початі. Вони дадуть нам, у деяких випадках вперше, правдиву картину співучасти національних груп в розвиткові Канади. Ми сподіваємося, що наші школи й університети вживатимуть їх у своїй роботі.

Крім того уряд Канади плянує обмін найбільш видатних професорів в галузі етнічних студій між різними університетами країни вже для 1974-75-го шкільного року.

Ми також поширюємо програми допомог для підтримки різних багатокультурних осередків. Найновіші з 22-ох таких допомог досягли суми понад 79,000 дол. Ми даємо допомоги тим групам, які пишуть підручники чи інші допоміжні матеріяли в рідних мовах.

На кінці дозвольте мені сказати ще пару слів про мови. Мови виконують дві функції: вони —засіб зв'язку між людьми; вони також — носії культури. Ні англійська, ні французька мови не є більш досконалі чи кращі від інших, воються в галузі зв'язку й лише ни — мови, які більше вживатому їм надано характер офіційних мов.

Жодна мова як носій культури не визнана офіційною в Канаді. В цьому сенсі усі мови повинні діставати підтримку уряду Канади, бо їхнє існування гарантує культурне багатство, різноманітність і силу країни.

Канадська українська спільнота — одна з найсильніших, найздоровіших і найбільш динамічних частин канадської багатокультурної реальности. Цей конгрес — найкращий доказ цього факту.

Короткі вістки

► **70% золота, що його** видобувають в не-комуністичному світі, видобувають в Полудневій Африці.

► **Фінансовий комітет** ОН проголосив, що на вдержання 7,000-мирового військового відділу ОН для зберігання перемир'я між Ізраїлем та арабськими державами треба на найближчих шість місяців 30 мільйонів долярів. Кожний вояк дістане 440 долярів місячної платні.

► **Арабські держави:** Саудська Арабія, Кувайт, Об'єднаний арабський емірат та Кватар, що мають разом 7 мільйонів населення, будуть діставати в 1975 році разом понад 10 мільярдів долярів за нафтову ропу, що будуть видобувати в їхніх країнах.

Із листа з України

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Швагре!

...один сусід будується, робив на фабриці тартаку у Брошневі та украв дошку, вартовий зловив, списав протокол та мали судити, а він пішов на гору в ліс та й повісився на дереві... Шукали цілий тиждень, а він на дереві колишеться...

Обоє працюють у фабриці. Чоловік заробляє на місяць 120 рублів, а вона 600 рублів. Попередньо працювали у колгоспі, куди нагнали з довколишніх сіл худобу, якої було коло 600 корів. Закопували стовпи і лише дах, а на зиму довкруги обкладали соломою. І та худоба вимерзла так, що залишилося лише 150. То вони лишили це, бо не могли дивитися. І то не один лише такий колгосп був...

Треба рано встати, за чергою стояти, аби купити хліба, а круп і пшона зовсім нема, з м'ясом те саме. Кілограм м'яса 4 рублі, але його нема по чотири місяці. На базарі є крупи і пшоно, але вдесятеро дорожче. І люди мусять платити так за крупи, пшоно, бо на самім хлібі не можна жити. З міста на села не пускають — питаються чого і до кого. В хаті палять вугіллям, бо дрова дорожчі. Питаєшся чи є старечі доми. Є старечі доми. Дають землю і вони мусять садити, обробляти і з того жити. Які працювали на державній роботі, то мають яку копійку пенсії, а які не були на державній роботі, то не мають нічого, мусять робити, або умирати. До тих старків приносять малі діти, яких матері ідуть до роботи, бо один чоловік не годен сам заробити.

Отаке життя старим в червонім раю...

Бувай здоров!

Червень, 1973

(„Шлях Перемоги")

Повідомлення

Після переходу газет „Канадійський фармер" і „Вільний світ" у власність видавничої спілки „Тризуб", яка видає також „Український голос" в Канаді, я не виконую більше обов'язків ані представника тих газет на Америку, ані їх постійного співпрацівника.

Усім читачам, передплатникам і дописувачам, які протягом довгих років допомагали мені виконувати мої обов'язки в співредагуванні й поширенні газет „Канадійський фармер" і „Вільний світ", — моя щира подяка.

д-р Іван Овечко
Dr. Iwan Owechko
P.O. Box 811
Greeley, CO 80631
U.S.A.

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phone: 426-9050, Edmonton, Alberta

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Найбільше іміґрантів із США

Протягом перших дев'яти місяців цього року до Канади прибуло найбільше іміґрантів із США, бо 15, 598 осіб. На другому місці були іміґранти з Англії чи слом 14,405. До кінця вересня цього року прибуло до Канади 119,890 нових іміґрантів, у порівнанні із 86,787 особами, що прибули в тому самому часі минулого року. Найбільше іміґрантів осіло в Онтаріо.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

СССР проти зустрічей з туристами

Туристи, що побували в СССР, завважували, що совєтські громадяни уникають зустрічей з туристами. Були навіть випадки, що совєтський уряд переслідував та карав своїх громадян, що зустрічалися з закордонними відвідувачами. Тепер преса вільного світу подала, що в грудні 1972 р. в СССР видано окремий закон, який предбачує кари для тих громадян СССР, що зустрічаються із кореспондентами, журналістами та публіцистами з вільного світу. Під цей закон легко підтягнути й тих совєтських громадян, що зустрічаються з туристами з Заходу й подають їм деякі інформації про життя в СССР.

Дрібні оголошення

● ДЛЯ ВЕДЕННЯ ХАТнього господарства (варення, прання, прибирання, тощо) для двох мужчин — батька та сина— потрібна жінка, яка може доходити до праці, або жити на місці.

Зголошення: Іван Дацик, 11524 - 103 стр.; тел.: 479-3048.

ОГОЛОШЕННЯ

Управа Української Православної Катедральної Громади Св. Івана в Едмонтоні, пошукує господаря (сторожа). Вигідне приміщення при авдиторії. Платня за домовленням. Зголошення висилати негайно на адресу:

St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral
10951 - 107 St.,
Edmonton, Alberta
Phone: 424-4613

● ДІВЧИНА 30 років життя, приїхала з Польщі на відпустку й шукає знайомства із хлопцем до 36 років в цілі одруження.

Листи, по можности зі світлиною, слати до „Українських Вістей" під "ЗНАЙОМСТВО".

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.

Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Відвідали гроби Кеннеді

В десятьріччи вбивства американського президента Дж. Кеннеді родина Кеннеді та сотки американців від відали гроби президента та його брата Роберта, що теж згинув від кулі атентатчика. Члени родини поклали квіти на могилах обох братів.

Виходить книжка про КҐБ

Американське видавництво „Рідер'с Дайджест" видає в січні 1974 року книжку про совєтську тайну поліцію КҐБ. В книжці буде надрукований список аґентів КҐБ у цілому світі, так бодай впевняє один американський журнал.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Українське поселення в Саскачевані

І ТЕСЛЯ

Колонізація. Початки колонізації Канорщини сягають 1880-их років. Найперше прийшли сюди годівельники скота, ранчері, які зайняли відкриті степові площі. Згодом прибували рільничі поселенці. Українці зачали поселюватися в цій околиці під кінець минулого століття. В ж е перед першою світовою війною утворився тут суцільний український бльок.

З інших національностей, у невеликому відсотку живуть тут духоборки, поляки, англійці, німці й скандинавці. Слід завважити, що кожна з національностей звичайно скупчується в окремих поселеннях, напр. німці в околиці Реґін і Ебенцер; духобори у Веригін; з винятком українців й англійців, які живуть на цілій території.

Переміни й міґрації. В піонерський період головна увага фармера була звернена на продукцію: збіжжя, городовини, конопель і льону, на олію й прядиво, домашньої худоби птахів та ін. для свого вжитку і решітки йшли на продаж, щоб мати гроші на ці предмети, яких не можна випродукувати на фармі. Майже вся рільнича людність жила на фармах або в малих оселях. Основні зміни наступили в часах моторизації праці, яка сильно скоротила сезон полевих робіт. Фармер перейшов мешкати до міста і тільки на час сівби і жнив виїздить на працю в поле. Годівляна господарка, яка вимагає постійного нагляду, не дуже приманює молодого фармера. Переїжджаючи полевими дорогами можна стрінути десятки опущених фармерських будинків. У зв'язку з тим число мешканців фарм і малих осель постійно меншає, в деяких муніципалах до однієї третини в порівнянні з 1931 р. Хоч міґрація до міст і переміна міщаних прожиткових фарм на однородні, комерційні, збіжеві переходить у всіх українських поселеннях, то Канорщина поступила в цьому процесі досить далеко.

Кемсек. По виїзді з міста Канори на дорогу ч. 5 в напрямі на схід до Кемсек, задержуюся на хвилину коло піонерської церковці. Церква, дзвіниця, цвинтар, складаються на мальовничий тереновий предмет. Чудова соняшна погода. З дзвіниці можна охопити зором широкий горизонт; на першому пляні — панорама міста, а за нею, на обрію, видно горбки, ліс, а на схід і південь розлоге поля. Прізвища на хрестах цвинтаря переносять думку на рідні села піонерів у далекій батьківщині і в ті часи, коли вони виорювали першу скибу цілинної землі Канади.

Сім миль на схід від Канори, мале село Мікадо. Залізнична станція, елевейтори. На початку вулиці будинок поштового уряду, де придбав приміник історії муніципалу Слайдінг Гілс, авторства Т. Т. Онуфрійчука. Назва Мікадо пригадує часи японсько-російської війни, коли то симпатики японців виявляли свої почування в назві місцевости.

Дев'ять миль далі на схід — духоборське село Веригін. Духобори добрі господарі, багаті. Від самого вступу на канадську землю тішилися опікою сект і потрапили виєднати від уряду високу безпроцентову пожичку на розбудову господарства.

Ще вісім миль далі на схід і в'їздимо в глибоку мальовничу долину р. Асінобойн, в якій розташувалося тритисячне місто Кемсек. Місто молоде й свою індійську назву дістало від поштового уряду, що був на одній з фарм, 1888 р. Долина Асінобойн має багату історію, зв'язану з торгівлею кожами. Нині її використано для відпочинкових осель. Фарми в околиці Кемсек родючі, зокрема на якійсний ячмінь. Загальні інформації про господарство подав секретар муніципалу, п. Іван Франко. Українці становлять третину населення міста й найчисельнішу національну групу. Вони добре заступлені в урядах і господарстві. Інші національності це англосакси, духобори, невелике число німців, поляків і ін.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Припасовую окуляри

ВЕҐРЕВІЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Замінили тюрму на заслання

Совєтський історик А. Амальрик написав книжку „Чи СССР проіснує до 1984 р.?", в якій предсказує війну між Китаєм та СССР. За цю книжку його було засуджено на три роки каторжних таборів. Після відбуття трьорічної кари, Амальрика засуджено на дальших три роки тюрми та „наклепи на СССР". За неофіційними повідомленнями, совєтська касаційна комісія в Москві замінила тепер Амальрикові кару трирічної тюрми та трирічне заслання.

СССР позаду США з предметами щоденного вжитку

Американський журнал опублікував дані з 1972 року, в яких виказує різницю між мешканцями СССР та США відносно предметів щоденного вжитку.

В США припадає один автомобіль на 2-ох людей, а в СССР на 100. Телевізор у США припадає один на 2-ох людей, а в СССР один на 5. Радієві апарати: у США два апарати на одну особу, у СССР один апарат на 4 особи. Холодільники („фриджі"): у США один на 3 особи, в СССР один на 8 осіб. Апарати до чищення підлоги та мешкання („вакуум клінер") — у США один на три особи, а в СССР один на 25 осіб. Машин до прання: у США одна на 3 особи, а в СССР одна на 6 осіб. Машин до шиття: у США одна на 6 осіб, а в СССР одна на 7 осіб.

Домагаються зменшення числа вояків

В Відні відбувається конференція держав европейського оборонного союзу НАТО та держав Варшавського пакту. Представник держав НАТО предклав учасникам конференції пропозицію зменшити війська НАТО в Европі на 10%, а війська держав Варшавського пакту на 20%. Обі сторони мали б тоді по 700,000 вояків.

► В стеті Арізона живе 50,000 індіян, що належать до різних 14 племен.

► Комуністичний Китай закупив у Саскачевані 150, 000 тонн поташу за 8 мільйонів долярів.

► Найближча зірка є віддалена від Землі прибл. 25, 500 мільярдів світляних років.

► У Франції є 43 американські компанії, з яких кожна має понад 1,000 працівників.

The Best to You Each Day

Our buyers work diligently, gathering the finest foods from near and far, so that you will find the best each day at Safeway. You get the season's excellent fruits and vegetables at money-saving prices. We bring you top quality, tender meats with excess fat and bone removed before weighing. Safeway's the place to choose from a remarkable variety of all the foods you want for your family's eating pleasure. And save money every day!

Shop Wednesday, Thursday and Friday Night until 9.00

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627